

ת"פ 7079/09 - מדינת ישראל,מע"מ תל-אביב 2 נגד אבי סופיר,אבי סופיר בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-09-7079 מדינת ישראל נ' סופיר ואח'
לפני כבוד השופט שאל אבינו

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל פינקלשטיין
מע"מ תל-אביב 2

המအשימה

נגד

1. אבי סופיר
 2. אבי סופיר בע"מ
- שניהם ע"י ב"כ עוזי רומח שביט וחיים דבורה
הנאשמים

הכרעת דין

א. רקע כללי:

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מחודש يول 2011 ועד לחודש אפריל 2014, היה נאשם 1 (להלן - הנאשם) המנהל הפעיל של נאשמת 2 (להלן - הנאשמת או החברה). הנאשמת הייתה חברת פרטית מוגבלת במניות, שנרשמה כעוסק מורשה לעניין הוראות חוק מס ערך נוסף, תש"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ).

2. הנאשמים הואשמו לפני בכתב האישום (המתוקן) בעבירות לפי הוראות חוק מע"מ, בשני אישומים שתמציתם כלहן:

3. **אישום ראשון - קבלת חשבונות פיקטיביות שלוש חברות שונות וניכוי מס התשלומות**

הכלול בהן:

תמצית העובדות הנטענות:

בתקופה שבין חודש يول 2011 לבין חודש אוגוסט 2011 קיבלו הנאשמים לידים 22 חשבונות מס פיקטיביות על שם חברת "פרנדיס - סחר ופרויקטם בע"מ" (להלן - חברת פרנדיס), בסך כולל של

עמוד 1

4,157,894 ₪, שmas התשומות הגלום בהן הוא בסך של **665,256 ₪**.

בתקופה שבין חודש יוני 2013 לבין חודש אוקטובר 2013 קיבלו הנאים לדייהם 23 חשיבות מס פיקטיביות על שם חברת "דוד יוסף בניה וSHIPOTIM בע"מ" (להלן - חברת דוד יוסף), בסך כולל של **4,600,000 ₪**, שmas התשומות הגלום בהן הוא בסך של **828,000 ₪**.

בתקופה שבין חודש נובמבר 2013 לבין חודש ינואר 2014, קיבלו הנאים לדייהם 13 חשיבות מס פיקטיביות על שם חברת "פולז'ה בע"מ", (להלן - חברת פולז'ה), בסך כולל של **2,257,000 ₪**, שmas התשומות הגלום בהן הוא בסך כולל של **406,260 ₪**.

הנאים רשמו את החשוביות הפיקטיביות הנ"ל בספריה הנהלת החשוביות של הנאים וניכו את התשומות הגלומות בהן - בסך כולל של **1,899,516 ₪** - בדוחות שהגישו על שם הנאים למנהל מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מס.

הוראות החקוק:

ニכוי מס תשומות מבלתי שיש לגביי מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום המס, בנסיבות חמירות - 58 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ.

הכנה, ניהול או הרשה לאחר להכין או לנוהל פנקסי חברות כזבים או רשותות כזבות, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

4. אישום שני - ניכוי מס תשומות בהיעדר מסמכים:

תמצית העובדות הנטענות:

בתקופה שבין חודש אוקטובר 2011 לבין אפריל 2014 הצהירו הנאים בדוחות התקופתיים שהגישו למנהל מע"מ על מס תשומות בסך כולל של **13,927,365 ₪**, בעוד שפועל עמד מס התשומות על סך כולל של **9,983,455 ₪**.

הנאים דרשו מס תשומות בהיעדר מסמכים בסך כולל של **3,943,910 ₪** והגישו דוחות כזבים במטרה להתחמק מתשלום מס.

הוראות החקוק:

ニכוי מס תשומות בלי שיש לגביי מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום המס - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק.

ב. השתלשות ההליכים המשפטיים ונדר המחלוקת בין הצדדים:

5. בתחילת ההליכים המשפטיים בתיק זה התקיימו כמה וכמה דיונים מקדמים, בפני שני מותבים קודמים. ואולם, בסופו של דבר ומשהצדדים לא הגיעו לככל הסכמות הועבר התקיק לשמייעת הריאות לפני; כאשר בתשובה לאיושומים הודיע ב"כ הנאים דאז כי הנאים כפירה כללית בכתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 8).

6. בשמייעת הריאות נגרמו עיכובים רבים, הן בשל מחלוקות שנפלו בין הנאים לבין הסניגור דاز (שמונה לייצגו מטעם הסניגוריה הציבורית) והן בשל היידרות הנאים מספר דיונים בגין בעיות רפואיות

שונות. עוד יש לציין, כי הסניגור הציבורי ביקש מספר פעמים לשחרר מן הייצוג, בנסיבות שאוthon ציון בבקשתו אלה, אך נערתתי לכך רק לאחר התיצבות ב"כ הנוכחים של הנאים, שנותלו לדייהם את הייצוג החל מיום 12.12.17 (ר' החלטה ב פרוטוקול, עמ' 33).

7. כאמור, התשובה הפורמלית לאישום ניתנה על-ידי ב"כ הנאים הקודם וכלה כפירה כללית גרידא. ואולם, תוך כדי ניהול ההוכחות - לרבות בשלב הסיכומים - הסתבר כי כוון ההגנה אינה חולקת כלל ועיקר על היבט החשבונאי-טכנני של כתב האישום, דהיינו: על הסיכומים הנטענים בכתב האישום, כולל החשבונות מושא האישום הראשון וסקמי התשובות הנטענים בשני האישומים.

8. יש להזכיר כי היבט החשבונאי-טכנני האמור ממלא מוכח כבדי בחומרים החשבונאים, לרבות באמצעות החשבונות שנתפסו במהלך החקירה והוגש לפני במאמר המשפט, כך שעמדת ההגנה דהיום היא מתבתקשת- ממש. משמעות הדברים היא, עם זאת, שכיר גדר המחלוקת בין הצדדים הוא מוצמצם ומתמקד בשאלת האם עדמה המוטל עליה בכל הקשור להוכחת ביצוע העבירות הנטענות בקשר לחשבונות ולתשומות, שכן עצמן אין שונות במחלוקת.

9. באופן קונקרטי ובהתייחס לשני האישומים, גדר המחלוקת העובדת היא אפוא ככללו:

באישום הראשון - אין מחלוקת שהחשבונות הננקבות בעבודות אישום זה אומנם הוצאו לנאים ונתקבלו על-ידם. טענות ההגנה הן שמדובר בחשבונות שנתקבלו בגין עסקאות-אמת ומילא שרישום בספר הנאשם וnicci התשובות בגין נעשה כדין.

באישום השני - אין מחלוקת אודות nicci התשובות, כאמור בעבודות אישום זה. טענת ההגנה היא nicci התשובות נעשה כדין, על סמך מסמכים, הינו חשבונות. את האחריות להuder המסמכים - ומילא לאי-הציגם בבית המשפט - מבקשת ההגנה לגגל לפתחם של חוקרי רשות המיסים.

10. בנסיבות אלה ונוכח מיקוד המחלוקת על-ידי ההגנה כאמור לעיל, הילכה של הכרעת הדין היא שונה מהרגיל.خلف סקירה כללית של ראיות הטבעה והגנה יתמקד הדיון מיד בפרטיו האישומים והסוגיות השניות במחלוקת לגבייהם.

ג. האישום הראשון:

11. באישום הראשון מושאים הנאים בקבלת 58 חשבונות פיקטיביות משלוש חברות (צרפת), דוד יוסף ופול ז'ה (ר' שום בדוחות הנאשם וnicci מס התשובות הכלול בהן).

(1)

12. בעבודות האישום הראשון מצוין כי בתקופה שבין חודש يول' 2011 לבין חודש אוגוסט 2011 קיבלו הנאים לידיים 22 חשבונות מס פיקטיביות על שם חברת צרפת, בסך כולל של 4,157,894 ₪, שמס התשובות הгалום בהן הוא בסך של 665,256 ₪. החשבונית הנו אפוא סך כולל של 4,823,150 ₪ וככל הוגש לפני (סומנו ת/33).

13. 22 החשבונות הנ"ל נושאות שני תאריכים בלבד: (א) 13 חשבונות נרשמו ביום 11.07.11, על סך (כולל) של 2,381,350 ₪ כולל מע"מ; -(ב) תשע חשבונות נוספות נרשמו ביום 11.08.11, על-סך

(כולל) של 2,441,800 ₪ כולל מע"מ.

כל חשבונות חברת פרנדיס חתומות בשם "נסר" בחתיימה אחת, החוזרת על עצמה בכלן, ללא כל פרט מזהה נוספת וגם לא חותמת החברה. בנוסף, החשבונות כוללות תיאור מינימלי-ל考ני של העבודות שלכוארה בוצעו ("**ביצוע עבודות شمال**", "**ברזל מקצועני**" וכו'), ללא פירוט ממשי של מהותן, המקום בו הונצח וכך, והיבט זה בולט במיוחד על רקע סכומיה הגבוהים של החשבונות.

כך, למשל, בחשבונית מס' 543 מיום 31.07.11, בסך של **402,491 ₪ כולל מע"מ**, נכתב: "**עובדות כבילים + כבילות חוטי شمال**". לחשבונית זו צורפה קבלה מס' 558 מיום 31.07.11, אף היא חתומה בשם "נסר", שבה נרשם "**שלום במזומנים**". כאן יש להעיר, כי במסגרת ת/33 הוגש גם קבלות שהוצאו בגין חלק מהحسابונות, כמו כן הוגשנו 14 קבלות נוספות, בסכומים של עשרות ומאות אלפי ₪ (לא חשבונות), שכולן נשואות תאריכים שונים במהלך חודש אוגוסט 2011 (קבלות מס' 601-614).

14. הבעלים הרשומים של חברת פרנדיס היה מר דניאל מדמון, ליד שנת 1987 (ר' המרשם ת/31). הודעתו, שנגבהה ביום 31.08.14, הוגשה בהסתמכתה חלף עדותם בבית המשפט (ר' בפרוטוקול, עמ' 52 שורה 10 ואילך. ההודעה סומנה ת/22). בהודעה תיאר מדמון את עצמו כmobtel "**שנתים שלוש**" ואת פתיחת חברת פרנדיס על שמו כלhalbן: "**אדם בשם יעקב שמואל פתח את החברה זו עלשמי בשנת 2011 נראה לי, חוץ מזה הוא פותח עוד 2 חברות עלשמי**". מדמון נשאל מה מספר הטלפון של יעקב שמואל והוא סיפר: "**אין לי את המספר, הוא כל פעם מחליף טלפונים. מאז שהזמין אותו לחקירה והבנתי שהבן אדם נוכן ועקץ' אותו אני לא בקשר אליו**" (ת/22, שורה 15 ואילך^[1]).

15. מדמון טען שהוא לא ביצע כל פעילות בחברה ולאינו מכיר את הנאים או אדם בשם "נסר". לדבריו, יעקב שמואל החזיק את כל מסמכי החברה והבטיח לו שבאמצעות החברה הוא יוכל לקבל את מענק השחרור; וכגרסתו: "**אני הסכמתי שהוא יפתח עליו חברה בכלל שרציתי לקבל את המענק שחרור הצבאי**, והוא אמר לי שאינו מקבל את המענק והוא יסגור את החברה. **יעקב השאיר את חב' פרנדיס פתוחה עלשמי ואני לא ידעתו שהחברה פתוחה והוא השתמש בחברה שלעןמי בלי ידעתו וביצע פעולות בחברה שלא ידעתו שהוא מבצע, אני לא אישרתי לו [] לבצע את הפעולות העסקיות בח' פרנדיס. יעקב רימה אותו והבטיח לי שהחברה תיפתח רק בשביל שאני קיבל את המענק שחרור ולא בשבייל לפעול בחברה. אני לא ביצעתו שום פעולות בחברה" (ת/22 שורה 21 ואילך; שורה 57 ואילך^[2]).**

16. יעקב שמואל אותר ונחקר אף הוא, והודעתו מיום 13.11.14 הוגשה חלף חקירתו הראשית (סומנה ת/23). בהודעתו מסר יעקב שמואל כי הוא אינו עובדanza כשתים ומצוי בהליך שיקום רפואי, כאשר בעבר "**עסקיי בתיכון ומסחר בחברות**", משרד עם ייעץ מס, שנסגר מאז (ר' ת/23, דף 2 שורה 2 ואילך). בנוגע לחברת פרנדיס סיפר יעקב שמואל שהחברה: "**הוקמה ע"י הנהג שעבד איתי בשם דניאל מדמון. לאחר הקמת החברה, בוצעה העברת המניות לשותה תחור בשם נסר אל דין מרמללה**. העורך דין בשם מוחמד אלעוברה מרמללה שגה במילוי תפקידו העברת ולקן החברה נשאהה תחת שמו של מדמון דניאל ללא ידעתו" (שם, שורה 33 ואילך).

17. יעקב שמואל לא מסר את פרטי זהותו של אותו נסר, וכשנסאל על מס' הטלפון שלו אמר: "**יש לי אותו באחד הטלפונים הישנים ומסרתי אותו למע"מ ירושלים**" (ת/23, דף 3 שורה 6). יעקב שמואל הוסיף כי הוא-עצמו לא ביצע כל פעולות עסקית בפרנדיס, כאשר כל שהרוויח הוא דמי תיווך:

"**תקבולים סמליים. כל חברה סכומים של 2,000 עד 5,000 ₪ עברו התייעך**" (שם, דף 5 שורה 12 ואילך).

.18 בחקירתו הנגדית בבית המשפט סייר יעקב שמואל כי מספר חדשים לאחר הקמת חברת פרנדיס "מכרתי אותה לבוחר בשם נאסר אלדין, תושב רملת או ירושלים" (בפרוטוקול, עמ' 63 שורה 8 ואילך), הגם שאינו זוכר אם פגש בו. יעקב שמואל הוסיף בעדותו, כי העברת החברה בוצעה על-ידיעו"ד, שהחתים את שני הצדדים, אך "**הבנייה שעווה"ד טעה בפרטיו הטפסים ורשם החברות לא קלט את רישום החברות והעברתה לנאסר אלדין**" (שם, שורה 20 ואילך).

(2)

.19 בעבודות האישום הראשון מצין כי בתקופה שבין חודש יוני 2013 לבין חודש אוקטובר 2013 קיבלו הנאים לדיהם 23 חשבוניות מס פיקטיביות על שם חברת דוד יוסף, בסך כולל של 4,600,000 ₪, שmas התשומות הгалום בהן הוא בסך של 828,000 ₪. כל החשבוניות האמורות הוגש לפנוי (ר' ת/7, הכולל גם שתי חשבוניות נוספות, מס' 726-727).

.20 חשבוניות חברת דוד יוסף הם **כולן עוקבות** (מספריהן הם 750-728) ונרשמו בהן מועד הוצאה כליהן:

- חשבונית אחת (מס' 728) - מיום 13.06.13, על-סך של 210,630 ₪ כולל מע"מ.
- ארבע חשבוניות (מס' 732-729) - מיום 13.07.13, על-סך (כולל) של 1,304,490 ₪ כולל מע"מ.
- ארבע חשבוניות (מס' 736-733) - מיום 13.08.13, על-סך (כולל) של 1,180,000 ₪ כולל מע"מ.
- ארבע חשבוניות (מס' 740-737) - מיום **31.09.13**, על-סך (כולל) של 922,760 ₪ כולל מע"מ.
- לא לモתר להעיר, כי מדובר בתאריך **שאינו קיים בלוח השנה**.
- עשר חשבוניות (מס' 750-741) - מיום 13.10.13, על-סך (כולל) של 1,180,120 ₪ כולל מע"מ.

.21 כמו חשבוניות חברת פרנדיס, גם חשבוניות חברת דוד יוסף כוללות פירות לקוני בלבד של הטובי או השירותים שספקו, כאשר בנוסף יש בהן צבר של טעויות כתיב חמורות, שאף הן בולטות במיוחד נוכחות סכומיהן הגבוהים של החשבוניות.

כך, למשל, בחשבונית מס' 728 נכתב "**עובדות תרכזיר**" ו"**עובדות חוץ**" (כנראה מתוך כוונה ל"טרקטור" ו"חוץ"), כאשר מדובר בחשבונית על-סך של 210,630 ₪ כולל מע"מ).

כך גם בחשבונית מס' 744 בה נכתב "**הובלות**" בלבד, ללא כל פירות נוסף, כאשר מדובר בחשבונית על-סך של 254,880 ₪ כולל מע"מ). יש לציין כי על חשבונית זו, כמו על רובות מחשבוניות חברת דוד יוסף, ציין "**שלום מזמן**".

.22 הבעלים של חברת דוד יוסף בתקופה הרלווננטית היה מר דוד (בנו של מר דוד יוסף), שהסביר כי הוא קיבלן שיפוצים, בניה ואחזקאה, באזורי הצפון (כתובת החברה היא בעיר טבריה). הודעתו של דוד ברשות המיסים, מיום 14.08.28, הוגשהخلفי חקירתו הראשית (ר' בפרוטוקול, עמ' 58 שורה 23. ההודעה סומנה ת/29).

.23 דוד הכחיש קשר עסקי או היכרות אחרת עם הנאים או עם הנואמת, הסביר שמדובר לא הוציא עמוד 5

חשיבותם לנשפט והוסיף וטען שחשיבותם אלה הן מזויפות; וכדבריו: "לא סיפקתי, לא מכרתי, לא קיבלתי כסף, לא עסקתי מול חברת אבי סופי[ר] בע"מ ואני גם לא מכיר את חברת אבי סופר. **אם יש לך ב' אבי סופר חשיבותות ע"ש דוד יוסף, אז החשוביות האלה מזויפות**" (ר' בהודעה 29, שורה 20 ואילך; שורה 60 ואילך).

.24 דוד צין כי בשנת 2013 נודע לו שאדם בשם אברהים זגاري, ממזдра ירושלים, גנב ממנו את החברה באמצעות העברתה במרשם רשם החברות. דוד פנה אפוא ליעוץ משפטי, שבעקובתו גם הגיש תלונה במשטרת. לדבריו, הוא פנה באמצעות עורך-דין לעורכי הדין החתוםים על מסמכי העברת הבעלות, אשר "טענו שאין להם קשר למסכמים האלו והמסכמים מזויפים" (ת/29, שורה 34 ואילך), ולאחר מכן הצליח להשיב את רישום החברה על שמו. יוטעם, כי טענותיו של דוד גבו במסמכי רשם החברות וכן בהמשך התלונה שהגיש למשטרה ופנויות בא-כוחו לרשם החברות (ר' בנספחים להודעה 29 וכן במצר המסתומן ל"ז בת/35).

.25 בחקירהו הנגדית בבית המשפט חזר דוד על גרסתו הנ"ל והבהיר כי הוא אינו מכיר את הנאים, כי מעולם לא עבד עמו ואף לא חתם על כל מסמך להעברת מנויות החברה (בפרוטוקול, עמ' 58 שורה 31 ואילך). ב"כ הנאים הציג בפניו דוד **"הסכם קובל"** מיום 13.05.12 ו**"הסכם לביצוע עבודות شمال"** מיום 13.05.05, הנחיזם להירותם כהסכמים שנחתמו בין הנאים לבין פלוני **"גולן כהן"** מחברת דוד יוסף (נ/1 ונו/2). דוד השיב כי אינו מכיר אדם בשם גולן כהן וגם אינו מכיר את ההסכמים הנ"ל (בפרוטוקול, עמ' 59 שורה 9 ואילך). ב"כ הנאים הציג בפניו דוד את פרוטוקול העברת המניות לΖגاري ושאל אותו אם החתימה המופיעה עליו שלו. דוד השיב: "**לא.[.] אני לא עוסק מורשה, אני ח"פ ורשם פה ע"מ, אתה רואה? גם הזיף לא נכון, פה כתוב ע"מ זהה ח"פ**" (שם, עמ' 60 שורה 6 ואילך).

.26 מר אברהים זגاري אותר בשלב החקירה, לאחר מספר ניסיונות (ר' המזכירים הרלוונטיים בת/35), ונגבהה ממנו הודעה ביום 14.12.17. בתום חקירתו הראשית של זגاري בבית המשפט הוגש הודיעתו זו בהסכמה (ר' בפרוטוקול, עמ' 100 שורה 14. סומנה ת/28). בהודעה הציג עצמו זגاري, ליד שנת 1981, כמו שעבד בבית קפה ברמאללה וב עבר עבור עבד בניקיונות, אחזקה וכדומה (ת/28, שורה 17 ואילך).

.27 זגاري נשאל מה הקשר בין לבן חברת דוד יוסף, ועל כך השיב: "**זאת חברה שרציתי לקנות ואחרי כמה מישחו שאני מכיר אותו בשם עוזאי אמר לי שבעליה החברה הם נרכזנים ותיזהר ולא קנית את החברה**" (ת/28, שורה 32 ואילך). זגاري ציין כי חתם על מסמכים לצורך הרכישה אצל עורך-דין, שאינו זכור את שמו, והוסיף כי מי שהביא לו את החברה היה "**אחד בשם אבו פואד מחברון**", שאינו לו את מס' הטלפון שלו, אשר "**בא אליו... ולא יכול לקנות חברה ואמר לי שהוא קונה ומשלם על החברה ואני אהיה כמו שותף שלו ואני מקבל 5500 בחודש וזה מה שקרה**" (ת/28, שורה 40 ואילך). עוד טען זגاري, כי מי ש嬖קש למכור את החברה הוא אחד **"משפחה טויל מירשלים"** (שם, שורה 57).

.28 עם זאת, זגاري הוסיף וטען בהודיעתו כי המכירה והרכישה לא יצאו אל הועל, החברה לא נרשמה על שמו, הוא לא קיבל כל תמורה במסגרת ההסדר המוצע הנ"ל ו**"בסוף לא התעסקנו ואני קראתי את הנירות עלייהם חתמתי ביד שלי"** (ת/28, שורה 54). זגاري הדגיש כי אינו מכיר את הנשם או את הנשפט, מעולם לא ביצע בעבורם עבודות, לא הוציא להם חשיבות ולמעשה: "**לא**

הוציאתי אף פעם חשבונית לאף אחד" - בעצםו או בהרשותה לאחר (ת/28, שורה 68 ואילך; שורה 191 ואילך). שהותחו בזගاري טענותיו של דוד לגבי גניבת החברה הכחיש זגاري כל מעורבות בכך ואמר: "אני לא גנבתי את החברה דוד יוסף ולא ידוע איך לגנוב את החברה ולא ידוע מי זה דוד דוד" (שם, שורה 95 ואילך; שורה 182 ואילך).

בחקירהתו הראשית בבית המשפט שינה זגاري את גרסתו בכך שאישר כי חברת דוד יוסף אמנם נרשמה על שמו, וזאת על ידי " בחור שהיה אחראי עלי שעכשיו הוא בכלל |" (בפרוטוקול, עמ' 99 שורה 9 ואילך). עם זאת, זגاري המשיך לטעון שלא היה לו כל תפקיד בחברה והוא לא עשה בה דבר. בחקירהתו הנגדית נשאל זגاري האם הוא מכיר אדם בשם "גולן כהן", ולכך השיב בשלילה (שם, עמ' 101 שורה 16).

(3)

30. בעבודות האישום הראשון מצוין כי בתקופה שבין חודש נובמבר 2013 לבין חודש ינואר 2014 קיבלו הנאים לידיהם 13 חשבונות מס פיקטיביות על שם חברת פולי זהב, בסך כולל של 000 2,257,000 ₪, שmas התשומות הгалום בהן הוא בסך כולל של 406,260 ₪. כל החשבונות האמורים, חלקן בליווי קבלות, הוגשו לפניי (ר' ת/8, הcoil גם שתי חשבונות נוספים, מס' 093 ו-191).

31. בחשבונות חברת פולי זהב, מושא האישום הראשון, נרשמו ארבעה מועדיו הוצאה כללהן:

שש חשבונות (מס' 086, 089, 090-098, 100-100) - מיום 29.11.13, על-סך (coil) של 853,140 ₪ כולל מע"מ.

חשבונית אחת (מס' 092) - מיום 30.10.13, על-סך של 40,120 ₪ (coil מע"מ). יותר, כי מדובר במס' חשבונית גבוהה יותר אך בחשבונית הנושאת תאריך מוקדם יותר.

שלוש חשבונות (מס' 181, 187 ו-190) - מיום 30.12.13, על-סך (coil) של 975,860 ₪ כולל מע"מ.

שלוש חשבונות (מס' 193-195) - מיום 30.01.14, על-סך (coil) של 794,140 ₪ כולל מע"מ.

32. כמו חשבונות חברות פרנדיס ודוד יוסף, גם חשבונות חברת פולי זהב כוללות פירוט לקוני-מינימליסטי בלבד, על אף סכומיהן הגבוהים. כך, למשל, בחשבונית מס' 086 על-סך של 206,500 ₪ כולל מע"מ, רשם "**עובדות شمال**", ובקבלה המצורפת רשם "**שלום מזמן**". כך, כדוגמא נוספת, בחשבונית מס' 187 על-סך של 443,680 ₪ כולל מע"מ, רשם "**עובדות شمال אחרים** + **תיקונים شمال**".

33. הבעלים הרשומים של חברת פולי זהב היו מר אברהם רוקח ומיר יוסף אלחרר, שהודיעו עליהם ברשות המיסים הוגשו בהסכמה חלק עדויותיהם בבית המשפט (בפרוטוקול, עמ' 52 שורה 10 ואילך). רוקח, לצד שנת 1993, הציג עצמו כמי שעבוד בשיפוצים, ובתקופה הרלווננטית (בשנת 2013) היה עורך מהצבא (ר' בהודעתו מיום 10.09.15, סומנה ת/24). לענייננו מסר רוקח כללהן: "אני עובדתי עם אדם ערבי שקורא לעצמו אסי, אבל שמו בעברית הוא יעיסאם... אני לא פעילתי בכלל בחברה. יעיסאם נתן לי הצעה שאני אפתח חברה על שמי ואני ארווחת יותר כסף ממה שאני יכול לתאר, ככה הוא אמר. אני הסכמתי. מיד לאחר מכן בתקופה זו עצרו אותי כי הייתי עורך

מהצבא ונכנסתי לכלא לשלווה חודשים. כשהייתי בכלא בא אליו לכלא עורך דין ממוצא ערבי שמו רמזי שורש. הוא בא להחתים אותו על טופס בשבייל למכור את החברה של פולי זהב. **הוא אמר לי שאני מוכר לאליאס...**" (ת/24, שורה 24 ואילך). רוקח נשאל מדוע הסכים לפתוח חברת על שמו מבלי שהיא פעיל בה, והשיב: "**בהתחלת לא ידעת מה זה לפתח חברה אז התלהבות ופתחתי עד שהבנתי שיש את הקיימות שבודקות אם עבדתי בחברה או לא**" (ת/24, שורה 36 ואילך).

.34 רוקח נשאל היכן נמצאים ספרי הנהלת החשבונות של פולי זהב, ענה שמדוברם לא ראה אותם (ת/24, שורה 50) וגם לא ידע למסור מידע כלשהו בעניין. רוקח חזר והdagש כי לא ביצע פעולות כלשהן בחברה ואף לא נתן ייפוי כוח לעיסאם או לאדם אחר לבצע בה פעולות בשם. רוקח שאל כי היו לחברה ספקים או לקוחות ("**שום דבר**", במילויו) (שם, שורה 57 ואילך), ציין כי אין מכיר את הנאים או את הנאשמת (שם, שורה 90 ואילך), ובהמשך הוסיף ואמר כי לא כתוב את חשבוניות פולי זהב, מעולם לא ראה אותן ואין ידוע מי כתב אותן (שם, שורה 147 ואילך). עוד יש לציין, כי רוקח נשאל האם הוא חתום על העברת מנויות בחברת פולי זהב לאחדר ועל כך השיב: "**לא יודע, רמזי בא אליו לכלא, הביא לי טופס לחתום עליו ואמר לי שהחברה שלן תימכר לאליאס. אני לא מכיר יוסף אלחרר ולא שמעתי עליו**" (שם, שורה 86 ואילך).

.35 באשר לאחדר, בהודעתו הוא הציג את עצמו כמי שמדוברם לא עבד ומתפקיד מקצת בתוכות (ר' בהודעתו ת/25 מיום 24.09.15, שורה 16 ואילך). אלחרר הציג לחוקר מסמכים שהביא מ"עורך דין רמזי" והסביר: "**אלנו מסמכים שהעסק הזה פולי זהב הוא עלשמי ואני לא ידעת שאני חתום שהעסק עלשמי. והאב אליאס שרשום במסמכים גם כבעל החברה פולי זהב הביא אותו לעורך דין לאחר שקבענו פגישה**" (ת/25, שורה 21 ואילך). אלחרר סיפר כי "**אליאס נתן לי 300 שקלים תמורת החתימה**" והוסיף: "**אליאס אמר לי שאני חתום על חברה ואני רק ערב. אני לא ידעת שהחברה עלשמי**" (ת/25, שורה 31 ואילך; שורה 61).

.36 אלחרר הדגש כי מלבד חתימה על המסמכים הוא לא עשה דבר בחברת פולי זהב ולא פעל בה, והוסיף וטען שלאחר כחודש וחצי החברה הועברה על שמו של אליאס ללא תמורה (ת/25, שורה 51). מעבר לכך שלא ביצע פעולות כלשהן בחברת פולי זהב ולא נתן לאחר ייפוי כוח לכך הוסיף אלחרר והבהיר שאין לו כל הבנה או ידע בחברות: "**אני אומר לך אין לי שום ידע בזה ולא ראיתי את החברה הזאת**" (ת/25, שורה 85). בនוסף הבהיר אלחרר כל קשר או היכרות עם הנאים או הנאשמת וטען שאין לו מושג מי הוציא לנאים חשבוניות וקבלות של חברת פולי זהב (שם, שורה 135 ואילך).

.37 החוקרים איתרו את מר עיסאם זיתון וגבו ממנו הودעה (ביום 19.10.15). בבית המשפט נחקרו עיסאם בחקירה נגדית, לאחר שהודעתו ברשות המיסים הוגשה חלף קירתו הראשית (בפרוטוקול, עמ' 57 שורה 4. סומה ת/26). בהודעתו נשאל עיסאם אודות חשבוניות של חברת לשד צנובר (שאינה כלולה בכתב האישום), שעלהן חתום, והסביר כי מסר את החשבוניות "**לא זוכר למי**" וזאת "**כדי לקבל כסף לסמים**" (ת/26, שורה 38 ואילך).

.38 באשר לחברת פולי זהב טען עיסאם כי הוא מכיר אותה אך אין לו קשר אליה, וכשנשאל מי הבעלים של החברה אמר: "**מайפה אני יודע. נאסר צאלח אל דין**". כשהחוקר אמר לעיסאם שנאסר אין הבעלים, הוא הוסיף: "**זה מה שאני יודע, שאפרים גrinberg עשה אותו מושה חתימה**" (ת/26, שורה 57 ואילך). עיסאם מסר כי אין לו כל מידע אודות הנהלת החשבונות של חברת פולי זהב וכן שאין

מכיר לטענות או ספקים שלא. הוא הכחיש קטגורית כי כתב או מסר חשבונות של פולי זהב, וכן הכחיש היכרות עם הנאשם או האשם וטען כי אינו יודע מי הוציא וחתום על החשבונות והקבלות מושא הפרשה דנה (ת/25, שורה 66 ואילך; שורה 121 ואילך). בחקירהו הנגדית בבית המשפט השיב עיסא אבחוב לשאלת אם אמר בחקירהו ברשות המיסים שנסר צלאח א-דין הוא הבעלים של חברת פולי זהב (בפרוטוקול, עמ' 57 שורה 23 ואילך).

ד. האישום השני:

39. באישום השני מואשמים הנאשם בדרישה כזבת לניכוי מס תשומות, בהיעדר מסמכים, בסך כולל של 3,943,910 ₪, וזאת בתקופה שבין חודש אוקטובר 2011 לבין חודש אפריל 2014. כאמור, ההגנה אינה חולקת על דרישת התשומות האמורה, וגם לא על העובדה שלא הוצגה בבית המשפט מסמכי-asmca לnicci התשומות. טענת ההגנה היא, עם זאת, כי הדרישה נעשתה כדין, על יסוד מסמכים, דהיינו: על יסוד חשבונות שהועברו לידיה של הנהלת החשבונותגב' אסתור (את) סבח משרד רוח'א. גבאי ושות'. את האחוריות לאבדן המסמכים (הנטענים) מבקשת ההגנה לגילג לפתחם של החוקרים.

(1) עיקר עדותה שלגב' אסתור (את) סבח:

40. מגב' סבח נגבו ברשות המיסים ארבע הודיעות, שהוגשו חלף עדותה הראשית (בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 16). בהודיעתה הראשונה (ימים 15.10.12, סומנה ת/16) מסרה סבח כי במשך ארבע שנים היא הזינה את חומרិי הנהלת החשבונות של הנאשם, שאוטם קיבלה בדרך כלל מאשתו של הנאשם, לדמייה (ר' ת/16, שורה 3 ואילך). סבח נשאה היכן מצויים חומרិי הנהלת החשבונות של הנאשם ולכך השיבה: "אצלנו, אחרי שאני מזינה את החומר, אשטו באה לקחת את הפנקס לשלם, **לפעמים גם הוא בא לקחת אז כשם באים לקחת את הפנקס הם לוקחים את החומר שהזנתי**" (ת/16, שורה 9 ואילך). סבח הבירה כי לא נותרו במשרדים חומרិי הנהלת החשבונות של הנאשם וכשנשאלה מדוע נהג הנאשם לקחת את החומרים השיבה: "אני לא יודעת" (שם, שורה 19).

41. הודיעה נוספת נגבה משבח ביום 10.07.14 (סומנה ת/17). היא שבה וחזרה על תיאור התנהלותו של הנאשם, דהיינו: העובדה שה הנאשם או מי מטעמו היו לוקחים חזרה את כל חומרិי הנהלת החשבונות. בבדיקה שערכה משרד מצאה סבח קלסר של הנאשם לשנת 2011 והוא לא (ת/17, דף 2 שורה 15 ואילך). סבח עומרה עם טענתו של פוליה חומרិי הנהלת החשבונות של הנאשם דוקא כן מצויים במשרדים, והשיבה: "אני לא יודעת למה הוא אמר את זה, אין לי אחריות על האמירות שלו" (שם, שורה 28). לאחר מכן הוסיפה סבח כי בעבר נתפס אצל חומר נוסף של הנאשם, במסגרת חקירת מע"מ, תוך שהציגה אב"ת לגבי תפיסת חומרិי הנהלת החשבונות מהשנתיים 2009-2010 (שם, דף 3 שורה 1 ואילך).

42. סבח נשאה האם היא הייתה מגישה את דוחות המע"מ של הנאשם ולכך השיבה: "לא, אני מכינה את פנקס הדוחות ואשטו של אבי... מגעה למשרד שלי, לוקחת את הפנקס ומשלמת בעצמה את הדוח ל민יב ידיעתי" (ת/17, דף 2 שורה 22 ואילך). סבח נשאה עוד, האם היא הייתה בודקת חשבונות של ספקים שנמסרו מטעם הנאשם אמרה: "לא, היה פעם שארץ בדק, אני לא מתעסקת בזה" (ת/17, דף 3 שורה 26).

.43. noch טענות נוספות מצד הנאשם ואותו, שלפיهن חומרה הנהלת חשבונות נוספים של הנאשם מצוים במשרדה של סבח, נגבו מסבך שתי הודעות נוספות (ת/18 20.08.14 ות/19 06.08.15). ואולם, סבח עמדה על גרסתה הנ"ל. סבח נשאלת ספציפית הicon מצוות האסמכתאות לדרישות מס התשומות של הנאשם מחודש אוקטובר 2011 ועד חודש אפריל 2015 והשיבה: "הכל **אצל אבי סופר**" (ת/19, שורה 17). בהמשך, ובהתיחס לספרי הנהלת חשבונות של הנאשם מאוקטובר 2011 ואילך, אמרה סבח: "**אין לנו את הספרים. הכל אצל אבי סופר שלאן החזיר**" (ת/19, שורה 46).

.44. בחקירהה הנגדית בבית המשפט חזרה סבח על גרסתה וכן אישרה כי היא שומרת חוק ולא הייתה מבצעת עבירות בעבור הנאים (בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 30 ואילך). סבח שבה על טענתה שהנאם או אשתו היו לוקחים את חומרה הנהלת חשבונות של הנאשם אליהם. ב"כ הנאים ציין כי הוא מבין שלעתים פנו ממשרדה לנאים לאחר מכן, וביקשו ממנו את החומרה שוב בחזרה, וסבח אמרה: "**לא אני. אולי רואה החשבון**" (שם, עמ' 41 שורה 32).

(2) עיקר עדותם של ר"ח אליו גבאי:

.45. ר"ח גבאי הוא בעל המשרד בו עבדה הנהלת חשבונות סבח, שערכ בזמןיו את ניהול הספרים של הנאשם; וכדבריו בעדותו הראשית: "**ניהלנו את הספרים של אבי סופר משך שנים, עד שהחליט לעבר למשהו אחר. באמצע התקופה זו באו מטעם מס ערך נוסף מבקרים כדי לאתר ספרים שאכנן לחברת מה שהיא ברשותי מסרתי להם. הרוב לא היה ברשותי כי הרוב היה ברשותו של מנהל החברה, מר אבי סופר**" (בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 27 ואילך).

.46. ר"ח גבאי סיפר כי ביום אינו מייצג את הנאים, שעברו למיצג אחר. לדבריו: "היו כמה סעיפים בדוח הכספי שלא **קיבלו תשובה מלאות על גורל הסכומים**. הוא (הנאם - ש.א.) תמיד נתן לי תשיבות שהוא **ניכה שיקים דחוים של לקוחות ותמורה שלם לשיקים, אבל פרטי לא קיבלו**. הוא הבטיח שימסור לי את המסמכים. ואמנם ביום מסוים הבא **לי רשימה שלמה של שיקים שנוכנו של לפני שיקים. אז אמרתי לו שאני לא יכול להגיש דוח, אז הוא אמר לי שהוא עובר למשהו אחר. בבקשתו. עבר. היה ידיד ונשאר ידיד**" (בפרוטוקול, עמ' 43 שורה 20 ואילך).

.47. ר"ח גבאי נשאל מה נעשה עם חומרה הנהלת חשבונות של הנאשם לאחר טיפולו וענה: "הוא (הנאם - ש.א.) **תמיד דאג לנקות אותו בשבייל לשמור אותו אצל ביתו. שאלתי אותו למה והוא אמר מה שבתו בטוח. זה היה שיקול שלו. וככה זה היה**" (בפרוטוקול, עמ' 43 שורה 27 ואילך; עמ' 44 שורה 7). בהמשך הדברים ובהתיחס להיבטי מס התשומות, הוסיף ר"ח גבאי ואמר: "הו **הערות, חלק מהספקים נשארו בירתרת זכות ללא תשלום. והוא טען שהוא שלם להם בשיקים של לקוחות. השאלה שלי למה לא רשותם אותם, והוא אמר לי אני אביא לך ביסוס למה שאני אומר והביא **לי רשימה של חברה, לא זכר את שמה, שמתעסקת בניכוי שיקים... טכנית, הוא לא דאג לרשום כל תשלום לספק כדי לחיבר אותו בספרים. הוא סמן כנראה על הזיכרון שלו, שאם הוא מוסר שיקים לשפיקים, אז הוא גמר את תפקידו, סילק את התשלומים. ובבדיקות הכספיים **שאני הכנתי ציינתי הערה שלא נוהלו ספרים מלאים ביחס לתשלומים לשפיקים וכן לתקבולים של לקוחות. הערתי את זה בגוף המאזן****" (שם, עמ' 48 שורה 21 ואילך).**

48. באשר לסוגיות ניכוי התשובות אישר ר'ח גבאי, לשאלת ב'כ המאשימה, כי בחקירהו הוא נשאל לגבי רשימות של חשבונות (בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 12 ואילך), אך הוסיף וצין כי לא בדק אותן ואף לא ראה את "החשבונות הפיזיות" (שם, עמ' 45 שורה 10). עוד העיד ר'ח גבאי, כי הנאים בתנהלו בזמןן משומם שהבנק סגר בפניו הנאים את הפעולות. לדבריו: **"זה מה שלא מצא חן בעניינו כראוי חשבון... עצם תשלום בمزומנים ואי רישום התשלום בפנקטים זה מהוועה עילה להימנעות מהגשת חוות דעת על הדוח. וככה כתבתי הערה"** (בפרוטוקול, עמ' 48 שורה 30 ואילך).

49. בחקירהו הנגידית שלל ר'ח גבאי את טענת ב'כ הנאים כי בחקירהו ברשות המיסים עבר יחד עם החוקר על האסמכתאות לתשובות, וכדבריו: **"אני לא זוכר קובלות, אבל אני זוכר את הרשימות האלה שהחוקר ראה לי"** (בפרוטוקול, עמ' 49 שורה 16). ר'ח גבאי אישר כי ההתנהלות השוטפת של הנאים בנושא הנהלת החשבונות הייתה מול סבח (שם, עמ' 50 שורה 9). עם זאת, הוא שלל את טענת ב'כ הנאים כי מדובר בהודעתו עולה שלקראת AMAZON סוף שנה הוא דרש לקבל את חומר הנהלת החשבונות חזקה מהנאשם, כללה: **"לא חומרים. הייתי שואל שאלות והייתי צריך לקבל תשובות, אז מהתשובות הייתי מסיק מסקנה. חומרים הוא לא היה צריך להעביר... מה שחסר למאזון הוא היה מביא, אבל אלה היו מסמכים מעטים"** (שם, שורה 19 ואילך).

(3) עיקר עדות מר סאלח סאקאללה:

50. מר סאלח סاكالלה הוא מנהל חשבונות עצמאי במשרדו של ר'ח מוסא מחארב. הודעתו נגבהה במשרדו, ביום 09.08.15, והוגשה חלף חקירותו הראשית (ר' בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 11; סומנה ת/15). בהודיעתו מסר כי זמן קצר לפני גבייתה, ביום 21.07.15, פנה אליו הנאים על מנת שיעורק את הדוחות החסרים של הנאים. במועד גביית ההודעה מהם סאקללה טרם עין בחומר החשבוני ("עדין לא התחלתי לחטט" לדבריו; ר' ת/15, שורה 43) ואף אמר, בהתייחס לתחום עיסוקיה של הנאים, **"עדין לא ידוע, אבל בערך אמר לי הובלות ופסולות ברזל"** (שם, שורה 19 ואילך). (59)

51. סאקללה ציין כי הנאים מסר לו את חומר הנהלת החשבונות לשנים 2013-2014 בלבד, הגם שביקש מהם להגיש דו"ח גם לשנת 2012 (ת/15, שורה 23 ואילך). החומר הנ"ל, כאמור הובא לסאקללה על-ידי הנאים, נתפס על-ידי החוקר. סאקללה הוסיף כי טרם החליט אם בכלל לטפל בתיקה של הנאים, וכדבריו: **"רק לאחר בדיקה אני אודיע לאבי סופר מהי עלות הטיפול..."** ובהמשך **"בהתאם לחומר שאבי הביא אני אמר להגיש דוחות מע"מ ומס הכנסה. אבל אני מחייב לנירט ממיס הכנסה חולון לגבי שנת 2009. ראייתי שיש לאבי חובות של 7-8 מיליון נ"ר ורציתי לדעת אם אני בכלל מטפל בתיק זהה"** (שם, שורה 83 ואילך).

52. בחקירה הנגידית בבית המשפט אישר סאקללה כי מועד גביית הודעה היה סמוך לאחר פניות הנאים אליו ועל כן לא ידע כמעט דבר על הנאים (בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 1 ואילך). עם זאת, כשנשאל אם מאז גביית ההודעה (כאמור, בשנת 2015) כבר הספיק להגיש את הדיווחים של הנאים, השיב סאקללה: **"לא זכור לי אם הגשנו את הדיווחים"** (שם, שורה 4).

53. ב'כ הנאים שאל את סאקללה לגבי הרישום - בדו"ח האב"ת מהתפיסה במשרדו (ת/6) - אודות 7 מסמכים שנתפסו ב"תפזרת". סאקללה השיב:

מה שזכור לי שABI בזמנו כשהגע אליו הגיע עם שkeit, ובתוך השקית תיקים ונירית בשבי להגיש לו מאזורים חסרים, לעשות לו הנהלת חשבונות ולהגיש לו את המאזורים החסרים. בזmeno לא זכור לי איזה תיקים קיבלי, מה שזכור לי גם לפי העדות שקראי שצעריך להגיש מאזורים עברו בשנת 2012 ואילך, אבל בכדי להכין הנהלת חשבונות עם התאמת אז ביקשנו ממנו את החומר אפילו של מאזורים קודמים, בכדי לתקן אותו יתרות פתיחה ויתרות סירה. מדובר בתקופה של 10 ימים, של שבועיים, אני הסתכלתי על התקאים אבל לא ממש חיטטתי בכל תיק لأن הוא שיר ולאיזו שנה, אבל כן קיבלתי ממנו חומר (בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 18 ואילך).

(4)

עיקר עדותו של ר'ח מוסא מחרaab:

.54. הודיעתו של ר'ח מחרaab, מיום 15.08.09, הוגשה חלף עדותו בבית המשפט, ללא חקירה נגדית (בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 22 ואילך; סומנה ת/21). ר'ח מחרaab, כמו סאקללה, הסביר כי הנאשם הגיע למשרדים רק כשבועיים לפני כן, ועל כן טרם למד פרטים ממשיים כלשם אודות הנאשם עסקיה, ואף טרם קיבל את כל החומר החשבונאי הנדרש (ת/21, שורה 22 ואילך). ר'ח מחרaab ציין כי, למייטב ידיעתו, הנאשם אינה פעליה והנואם פנה אליו על מנת להגיש את דוחותיה החסרים (שם, שורה 50 ואילך).

ה.

עיקר ראיות התביעה הנוספות:

(1)

.55. מטעם המאשימה העידו בבית המשפט החוקר ערן אטל (החוקר הראשי, שביצע את עיקר פעולות החקירה בתיק, לרבות גבירות שלוש מתוך ארבע הבדיקות מהנאום) וכן החוקר איגור איברגימוב (שגביה את הodium הנואם הראשונה, ת/1).

.56. בנסיבות אלה, וכאשר כל הבדיקות הנואם הוגשו בהסכמה, עדותו של החוקר איברגימוב בבית המשפט הייתה מטבח הדברים קצרה. לתוכן ההודעה שגביה - כמו יתר הבדיקות הנואם - נתייחס בהמשך הדברים (ר' בפסקה 65 שלහן ואילך). כאן רק נציין, כי בחקירתו הנגידית של החוקר איברגימוב הlion ב"כ הנואם על כך שהחוקר לא אמר לנואם את שמו של הבעלים הרושים של חברת פרנדיס (ישוון כאן שהנאום לא ידע למסור פרטים כלשם אודות האדם מחברת פרנדיס, שמולו לטענתו עבד, למעט העבודה ש"הוא היה ערבי" - ר' ת/1, שורה 42). החוקר איברגימוב השיב:

אני מצפה מבן אדם שעושה עסקאות במיליאונים או מאות אלפי שידע על שאלה זאת לפחות להגיד, ואם הוא לא זוכר את שם - שיתן לי פרטים, שם, טלפון, כתובות. אני לא צריך להטריח את כל העולם ואשתו, זה מקשה על החקירה, זה מטריח אנשים תמימים. כשאני לא זוכר, אני נותן פרטים אחרים שכולים לעוזר; אם אני לא זוכר, אני אומר גניד שabayok בטלפון. זה לא מבכן ידע (בפרוטוקול, עמ' 55 שורה 12 ואילך).

.57. באשר לעדותו בבית המשפט של החוקר אטל - כאמור החוקר הראשי בתיק - בחקירתו הראשית הוא תיאר את פעולות החקירה שביצע בפרשא ואת הממצאים שגילה. החוקר אטל תיאר את דרך התנהלותו בחקירת הנואם, לרבות במתן הסבר אודות זכות הנואם להיוועץ עם עורך-דין (בפרוטוקול,

עמ' 18 שורה 16 ואילך). החוקר אטל הדגיש כי כל המסמכים הקיימים בתיק נתפסו על-ידי החוקרים, כאשר מהנאשם עצמו לא קיבלו החוקרים מאומה; וכדבריו: "במהלך כל החקירה של הנאשם, כל הזמן ביקשנו ממנו שיציג בפניינו את חומריו הנהלת החשבונות של חברת אבי סופיר. **עד עכשווי הוא לא עשה את זה.** זאת אומרת, מה שתפנסנו בעצמנו תפנסנו אבל פיזית חומרים לא קיבלנו מהנאשם" (שם, עמ' 18 שורה 29 ואילך. ר' גם בעדותו המפורטת של החוקר אטל אודות החומרים נתפסו, שם, בעמ' 21-24).

.58 החוקר אטל ציין כי מסקנתו הייתה שקיימות חשוביות פיקטיביות ונכוי תשומות בהעדר מסמכים. בהקשר אחרון זה התיחס החוקר אTEL לדף העבודה (טבלה של דרישת תשומות בהיעדר מסמכים, מושא האישום השני), שאותו הציג לנאים במסגרת הودעתו ת/4; וכדבריו: "**מי שערך את הטבלה זה אני.** השוויתי את החומרים שלא נמצאים פיזית אצלנו בידיהם מבחינת התשובות ולפי הסכומים שופיעו במחשב, בתשובות שנדרשו על-ידי החברה (הנאשם - ש.א.) רשםתי את הסכומים שבעצם חסרים לי מסמכים, זאת אומרת אני לא יכול לראות את המסמכים לגבי נכיי התשובות האלה" (בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 3 ואילך). החוקר אTEL ציין, כי סכום התשובות שנדרשו ללא מסמכים הוא בסך כולל של 3,943,910 ₪ (ר' גם בדף העבודה, נספח 50 לתק/4).

.59 החוקר אTEL הבahir כי בהקשר לחשבונות, שבהן חישד כפיקטיביות, הוא שאל את הנאשם את כל השאלות הנדרשות לגבי פרטי החברה שננתנה לכוארו את החשבונות לנשامت, לגבי מנלה ו לגבי אנשי הקשר שמולם התנהל הנאשם. ואולם, כך לדבריו, "**הנאשם לא נתן לי שום תשובה קונקרטית. הוא נתן תשבות כמו 'לא זכור, זה היה מזמן'. בקיצור, הוא לא ידע לתת תשבות לגבי חשבונות שקיבל במלויים**" (בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 18 ואילך).

.60 חקירותו הנגדית של החוקר אTEL נערכה כבר על-ידי ב"כ דהיום. החקירה הייתה נמרצת ומקיפה, תוך ניסיון להציג על מחדלי חקירה ופגמי חקירה שונים, אך החוקר אTEL השיב באופן ענייני ועמד על גרסתו. ב"כ הנאים הטיח בחוקר, כי הגם שנחקרו חשדות לגבי חשבונות פיקטיביות רבות, בסופו של דבר כתוב האישום הוגש באופן מצומצם יחסית. רק השיב החוקר אTEL: "**אבי סופיר העלים את הספרים המשך כל התקופה שחקרנו אותו ولكن בכלל שאין לנו את החשבונות פיזית היה קשה לנו לחקור לעומק את הנושא הזה זה לא אומר שהحسابות האחרות הן לא פיקטיביות**" (בפרוטוקול, עמ' 64 שורה 26 ואילך).

.61 החוקר אTEL נשאל כיצד ערך את החקירה בשאלת האם אמנים בוצעה עבודה על-ידי החברה שהוציאו את החשבונות, וכך השיב: "**אתה שואל שאלה שאתה רוצה שאפרוט בפניך את פעולות החקירה? יש לך את העדויות. שאלנו את הנאשם לגבי היכן התבצעו העבודות מי היה אто בקשר, היכן התבצעו העבודות, מי הבעלים של החברה.** הוא בחר לשמור על זכות השתקה ולא לענות. פשוט לא הגיע בחקירה. אין לי שום תשובה לגבי הספקים שלו..." (בפרוטוקול, עמ' 65 שורה 20 ואילך). בהמשך, כשנשאל באופן כללי יותר, הוסיף: "**יש פעולות ທוקרים את החשוד ואת החברה הפיקטיבית מנגד.** ועושים פעולות נוספת, כל מקרה לגופו, אם במקרה של אבי יש חברות שאין להן משרדים ולא אמא ואבא, אז לא אצטרך לחקור את המשרד כי אין משרד. אז במקרה זה [ת]ייתר. לצורך לפעמים את בעל החברה לפעמים לא קל, במקרה של אבי ס[ו] פיר לאתר את הספקים שלו זה לא קל כי מדובר [ב]ספקים פיקטיביים"

(שם, עמ' 66 שורה 27 ואילך).

.62 החוקר אטל דחה את טענות ב"כ הנאשמים שלפיהן לא נעשו מאמצים לאתר את הבעלים של החברות מושא האישום הראשון. בהקשר לחברת פרנדיס טען ב"כ הנאשמים שהיה על החוקר אטל לאתר את נסר. אך השיב החוקר שנעשו ניסיונות לאתר את נסר צלאח א-דין, אך בהקשר לחברה אחרת שבה הלה מופיע במרשם רשם החברות (מדובר בחברת עודד גروف, שלא בכללה בכתב האישום). ר' בפרוטוקול, עמ' 77 שורה 31 ואילך; עמ' 79 שורה 19 ואילך. באשר לניסיונות האיתור עצם ר' מזכיר החוקר בת/35 (מספר 22). ב"כ הנאשמים תהה מדוע לא נעשה האיתור בהקשר של חברת פרנדיס, נוכח העובדה שהנאשם טען שהשם נסר אל דין מוכר לו והחוקר אטל השיב: "**בגלל שהוא מוכר לו אז פתרנו את העניין?**" (ו吐עם במאמר מוסגר כי הנאשם לא ציין בהודעתו ת/1 באיזה הקשר מוכר לו השם הנ"ל - ר' בפסקה 67 שלහן).

.63 ב"כ הנאשמים טען כי היה על החוקר אטל לנסות לאתר את אליאס והאב בהקשר לחברת פול' זhab, הגם שהוא לא רשם כבעל חברה. החוקר השיב כי לפי זיכרונו היו ניסיונות לאתר את אליאס, שלא צלחו, משום שאמו מסרה שהוא **"ישן ברחווב מוכר ברזל ונורקומן"** (בפרוטוקול, עמ' 86 שורה 20). בתשובה לשאלות חוזרות אודות אי ערכית חקירות מספקות (לשיטת ההגנה) לגבי הבעלים של חברת פול' זhab, השיב החוקר אטל כי גם לאחרר וגם רוקח נרשמו כבעליים אך שניהם אמרו שאין להם מושג לגבי החשבונות (שם, עמ' 85 שורה 1 ואילך). לשאלות נוספות בעניין חברה זו הוסיף עוד החוקר אTEL: "**אני אומר לך שהחברה הזאת לא עושה שום דבר אחרת היי בעליים היו משרדים היי עובדים. בנסיבות מצאנו רק קופים בחברה הזאת... רק רווחות רפואיים**" (שם, עמ' 86 שורה 11 ואילך).

.64 ב"כ הנאשמים הציג בפני החוקר אTEL, בהקשר לחברת דוד יוסף, את המסמכים שהגיש בעניין "**גולן כהן**", שכואורה הוסמרק מטעם החברה וחתום על שני הסכמים עם הנאשמים (נ/1 ו/2). החוקר אTEL השיב, בהגנותו, כי גם שבייע צקירות שונות לגבי חברת דוד יוסף (בפרוטוקול, עמ' 92 שורה 27 ואילך) "**כנראה שפספסתי את זה. אז כנראה שהיא נעלם מעיני**" (שם, עמ' 93 שורה 11). עם זאת, כשנתבקש להתייחס למסמכים לגופם, ציין החוקר אTEL כי מדובר ב"**ת.ז. מטופשתת של כהן גולן**". זה נתוניים שניתן להדפס מהאינטראנס" (שם, שורה 24) והציג כי יש לבחון מתי נטאפו חומרים אלה, כאשר ב"כ הנאשמים לא ידע לומר מהican בחומריה נלקחו המסמכים (שם, עמ' 94 שורה 1 ואילך).

(2) עיקר הودעות הנאים:

.65 מהנאשם נגבו, כאמור, ארבע הודעות, הראשונה על-ידי החוקר איברגימוב והיתר על-ידי החוקר אTEL. בהודעתו הראשונה (ימים 12.10.14, סומנה ת/1), סיפר הנאים כי הנאשמה עסקה, בשלוש השנים האחרונות, **"בפסולת ברזל, קצת לבניין, קצת שיפוצים... זה בניה, מי שרוצה טיח וממי שרוצה קצת לבנות, קצת לחפור בטרקטור"** (ת/1, שורה 12 ואילך). הנאים נשאל מהican הוא מנהל את עבודות הנאשמה, ועל כך ענה: "**מהאותו שלי, יש לי תיק באזטן והכל מנוהל ממש, מי שרוצה פונה אליו ואני מביא קבלני משנה**" (ת/1, שורה 16 ואילך). הנאים נשאל מי הם קבלני המשנה הגדולים והעיקריים שלו, והשיב: "**כל פעם מישחו אחר, אין לי מישחו אחד ספציפי, אני עובד עם כמה אנשים, לא זוכר את השמות**" (שם, שורה 22 ואילך).

.66 הנאים נשאל על חשבותן של עודד גروف והשיב שאינו זוכר מי היה איש הקשר שלו שם, ו"לא עמוד 14

זכר מתי ואיפה ובאיזה היקף עבדתי מולם (ת/1, שורה 34). הנאשם נשאל אם מוכר לו ספק בשם פרנדיס ואמר: "הוא עבד איתי בבניין, הוא עשה לי הרבה עבודות טיח וריצוף". הנאשם נשאל מי היה איש הקשר ומיה נtan ל' את החשבונות והשיב: "אני זוכר אותו, אבל לא עליה ל'" (שם, שורה 38). לשאלות אילו עבודות בוצעו, היכן בוצעו ועל-ידי מי הוסיף הנאשם: "הוא עשה לי עבודות בניין, עבדתי אליו ברחובות במצרבת בתיה, בכמהatri בניין, בראשון באשדוד. גם כן לא הרבה זמן. **הוא היה ערבי**" (ת/1, שורה 41 ואילך).

.67. הנאשם נשאל לגבי חברות נוספות נספנות, אך גם בעניין לא מסר פרטים ממשיים כלשהם. החוקר איברגימוב הטיח בנאש שמדובר בספקים שלגביהם דיווחו הנאשםים על עבודות בהיקפים של שירות מיליוןני לך, אך שלא סביר שאינו זוכר את פרטייהם, והנאש השיב: "אני גרווע בשמות, אם תביא לי את האנשים אני יכול ליזהות אותם" (ת/1, שורה 78). הנאשם נשאל לגבי שלושה שמות, אם הם מוכרים לו. לשאלת החוקר "אם מוכר לך צלח נסר אלדין" השיב הנאשם: "מוכר לי השם זהה" (שם, שורה 82), גם שלא הוסיף נתונים כלשהם לגבי פרטיו של אותו אדם או פרטי הিירותו עמו. עוד יש לציין, כי כשנשאל הנאשם היכן נמצאים ספרי הנהלת החשבונות לשנים 2010-2012, הוא ענה: "אבל אני גבאי הרו"ח שלי... הכל מתנהל אצלנו" (ת/1, שורה 69).

.68. הודיעתו השנייה של הנאשם נגבהה בעת שהוא נתן במאסר, ביום 14.08.26 (סומנה ת/2). מיד בתחילת החקירה סירב הנאשם לחזור על האזהרה (ולאחר מכן גם על ההודעה) והודיע: "אני מתכוון לשטוק" (ת/2, דף 2 שורה 7). החוקר אטל הטיח בנאש את טענות גב' סבכ על נהגו לחתת את חומר הנהלת החשבונות בחזירה מ משרדייה, אך הנאשם לא הגיע לכך (שם, שורה 26). כשהחוקר הודיע לנאש שהסתירה ספרי הנהלת חשבונות עשויה להיות עבירה, הנאשם אמר: "שאני אשחרר מפה אני אציג לך את כל הספרים. אם יש דברים שאתה לא רוצה להראות לך, זה לא עומד בקריטונים ברוחם" (שם, שורה 34 ואילך), והוסיף כי יכול למסור את חומר הנהלת החשבונות לשנת 2011, אך "לא מפה".

.69. הנאשם שב לשטיקתו ולא הגיע לשאלות רבות שנשאל. כשהוזגו לנאש מסמכים שונים שתפסו החוקרים, הוא שב וטען כי ישיב לשאלות לכשיתחרר (ר' למשל תשובה: "לא פה, שאתה אשחרר אני אסביר. אני לא רואה בלי משקפי ראייה ואני לא נמצא פה בנסיבות איז צפה ממני שאתה עונה לך על דברים", ת/2, דף 4 שורה 25 ואילך). יש להזכיר, כי הנאשם סירב להשיב גם כשהוזגו לפניו מסמכי חשבונאים רבים (כרטסות, חשבונות וקבלות), הן של שלוש החברות מושא האישום הראשון והן של חברות נוספות (ר' במיוחד שם, דף 5 שורה 16 ואילך). הנאשם נשאל מי היו הספקים והליךות של הנאשמת, אך נמנע מל להגיד (ת/2, דף 4 שורה 1 ואילך), וכך היה גם כשנשאל ספציפית מי היו אנשי הקשר שלו בחברת דוד יוסף ובחברות נוספות (שם, דף 5 שורה 33 ואילך). באשר לשאלת מי ניהל את הנאשמת בעת שהותו בכלל אמר הנאשם: "אף אחד לא מנהל את החברה בגל זה לא מגישים דוחות" (שם, דף 6 שורה 27).

.70. הודיעתו השלישית של הנאשם נגבהה אף היא בעת שהוא נתן במאסר, ביום 14.12.10 (סומנה ת/3). גם בהודעה זו - כמו בהודעה השנייה (ת/2) - לא שיתף הנאשם פעולה, אפילו לא בחתימה על האזהרה וההודעה, ולא הגיע למრבית השאלות שנשאל, גם כשהוזגו לפניו מסמכים ואסמכתאות. בתחילת החקירה טען הנאשם שאינו חש בטוב ונלקח לרופאה, אך באישור רופא הושב לחקירה (ת/3, שורה 11 ואילך. ר' גם מזכיר החוקר בת/35 (מספר 23)). החוקר אטל שוב עימת את הנאשם עם

גרסתה של סבח (כמו גם של ר'ח גבאי), שלפיה הואלקח אליו בחזרה את כל חומרי הנהלת החשבונות. בשלב מסוים, בمعנה לשאלת היכן נמצאים חומרי הנהלת החשבונות אמר הנאשם: "**באחד המחסנים**", בבית של חברים במושב ליד לוד, אך לא סיפק פרטים ממשיים למעטذكر השם "ויטו" (ת/3, שורה 43 ואילך; שורה 315 ואילך). הנאשם סירב לבקשת החוקר למסור את החומרים, באומרו: "**יש גם דברים אישיים, אני לא יכול להראות לך אותם. זה לא רק הנהלת חשבונות שם**" (שם, שורה 45 ואילך).

.71 הנאשם נשאל שאלות רבות בהתייחס לחשבונות המס שהוצאו לנשפט וبنוגע לאופן העבודה מול הספקים והתשלים להם, אך לרובן ככולן לא הגיב. לחקירה סיום החקירה הטיח החוקר אטל בנאשם שאין זה סביר כי בעלי החברות שחקר אינם מכירים אותו ולכן המשקנה היא שהנאשם "**מקודם** **חשבונות מס פיקטיביות**". הנאשם לא הגיב, אך לאחר מכן אמר: "**אני לא נמצא במקום הנכון בזמן הענות על הדברים שקרו לפני 5 שנים.** כמו כן, אתה היה אצל בית לחת הסכמי עבודה ומסמכים עם רוב **הספקים האלה והו שם צילומי תעוזת זהות וכל הפרטים האישיים האישיים עליהם**", וכן הוסיף שהוא עצמו לא יכול לזכור מה אירע לפני חמישה שנים(ת/3, שורה 299 ואילך). כשנשאל הנאשם אם הוא מוכן למסור את חומרי הנהלת החשבונות החסרים הוא השיב: "**לא נכון**" (ת/3, שורה 321), ובהמשך הוסיף: "**אני לא נמצא בבית מלון. שאני אשחרר אני אביא את החומר ותראה מה שאתה רוצה**" (שם, שורה 329 ואילך).

.72 הודיעתו הרבעית של הנאשם נגבהה ביום 18.04.16 (סומה ת/4), למללה משנה לאחר שחררו מהכלא. על אף אמרתו בהודיעתו הנ"ל, שלפיה לאחר שהוא ישחרר הוא ימצא לחוקרים את חומרי הנהלת החשבונות החסרים של הנאשם, אמר הנאשם: "**אין לי כלום. לקחתם הכל, אם זה מלאי גבאי ואם זה מאמין בבית באיכרים בחוילן. מה שנשאר לקחתם מרווח החשבון (צ"ל מנהל החשבונות - ש.א.) סלאח (סאקאללה - ש.א.)**" (ת/4, שורה 19 ואילך). כשהשאלו הנאשם האם הוא יכול לבדוק אם יש אצל חומר נוסף, הוא השיב: "**אין לי איפה לבדוק. אנסה לשחזר, אולי העברתי כמה קרטונים**" (שם, שורה 30).

.73 החוקר אטל שאל את הנאשם, באופן ספציפי, מדוע הוא לא התיעצב עד לאותו המועד עם חומרי הנהלת החשבונות, והלה השיב: "...**אני רציתי להבהיר את חומר הנהלת חשבונות לאחר שהשתחררתי מהכלא למנהל החשבונות החדש סלאח שידוח על הנהלת חשבונות... רצינו קודם לדוח ואחר כך להבהיר את החומר אליכם שתעשה את הבדיקה, כמו שאתה אומר**" (ת/4, שורה 34 ואילך). הנאשם אף טען, בהמשך הדברים, כי יידע שלאחר הדיווח יוכל החוקרים להגיע למיצג החדש ולתפוס שם בעצם את החומרים (שם, שורה 57).

.74 החוקר אטל הציג בפניו הנאשם את דף העבודה, שאותו ערך בעניין דרישת התשובות בהיעדר מסמכים מושא האישום השני. הנאשם השיב: "**אני מאשר בחתימת ידי שראית מסמך זה והוא הוגן בפני. אני אמרתי שאני אבודק איפה החומר, אני ידוע שהעזרה את החומר מרווח ח扳ון גבאי למחסן ומהמחסן לסלאח בלבד. אם תהיה לי פיסת ניר נוספת אני אעביר אותה**" (ת/4, שורה 151 ואילך).

.75 החוקר אטל עבר לשאלות אודוט חברת דוד יוסף. כשהשאלו האם הוא מכיר חברות זו, אמר הנאשם: "**מוני לי, אבל לא זוכר מול מי עבדתי**" (ת/4, שורה 155). לשאלות ספציפיות - מה חברת דוד יוסף ביצעה בעבור הנאשםים, היכן ומיליה איש הקשר עמה - השיב הנאשם שאינו זוכר ולא מסר

פרט מזהה ממשי כלשהו, תוך שטען שלוף זמן ואף אמר שאינו יודע מי היו מנהלי העבודה בחברת (שם, שורה 180 ואילך). הנאשם טען כי שילם לחברת דוד יוסף " חלק במצוון וחלק בשיקום עד שהחובון נהייה מוגבל" (ת/4, שורה 193) ולשאלה למי שילם ענה: "מי שהיה באתר, מי שעבד הוא היה בא עם צילום תעוזת זהות והיה כותב בכתב ידו איזה סכום הוא קיבל" (שם, שורה 197 ואילך).

.76. החוקר הציג בפני הנאשם את חשבונות חברת דוד יוסף ושאל אותו ממי קיבל אותן, אך הנאשם השיב שאינו זכר והוסיף שהוא מסמיכים נוספים ה כוללים "הסכם עבודה, צילומי תעוזת זהות" (ת/4, שורה 210). החוקר תהה אפוא כיצד זכר הנאשם שהוא חומר נוסף בהקשר לחברת דוד יוסף אך אינו יודע לומר מי היה האדם מטעמה שמלול עבד. לך ענה הנאשם: "הו כמה אנשים, אז כל פעם היה בא משחו אחר, אתה מצפה שאני אזכיר את הבן אדם". בהמשך, כשהחוקר הוסיף ותזה כיצד הנאשם איינו זכר אדם שמלול ביצע עסקאות במילוני ל', הוסיף הנאשם ואמר: "בגלל שחלופו מספר שנים, אינני זוכר את השמות, אם אני אראה את הבן אדם ברחוב, אבל אני אזכיר שנתקלתי אותו פעם או פעמיים ואל תצפה שאחרי מספר שנים אזכיר שמות וסurnames" (ת/4, שורה 218 ואילך). עוד יש לציין, בהקשר לחברת דוד יוסף, כי החוקר הטיח בנאשם את סיפור גנבת החברה ורישומה על שמו של זגاري, אך הנאשם טען שאינו מכיר את זגاري. בנוסף, הנאשם לא הגיע לטענות דוד וzagari, שכזכור שניהם מסרו כי מעולם לא ביצעו עבודות עבור הנאשם וגם לא הוציאו לה חשבונות (ת/4, שורה 290 ואילך).

.77. גם בהקשר לחברת פולי זהב לא ידע הנאשם למסור פרטים קונקרטיים. הנאשם לא מסר את שם מנהל העבודה, או את פרטי המקום בו בוצעו (לטענתו) העבודות וטען: "עבדתי בכמה מקומות ואני לא זוכר" (ת/4, שורה 322). גם כשהציגו בפני הנאשם חשבונות פולי זהב, הוא טען שאינו זכר ממי קיבל אותן והיכן הן נמסרו לו; ודבריו: "באתרים שונים... כל פעם בעיר אחרת ומקום אחר" (שם, שורה 343 ואילך). כאשר הוטח בנאשם שהבעליהם הרשמיים של חברת פולי זהב (רוקח ואחרר) טענו כי מעולם לא מסרו לו כל חשבונית או קבלה, נמנע הנאשם מהगיב (שם, שורה 391).

.1. עיקר פרשת ההגנה:

.78. מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד. ב"כ הנאים הודיע כי בគונתו בזמן עד הגנה נוספים אף הכל שהדבר לא יסייע יותר עליהם; וכן אמרם היה (בפרוטוקול, עמ' 136 שורה 7 ואילך. ר' גם בהודעה על סיום פרשת ההגנה, שהוגשה במסגרת בקשה מס' 29). בסיקומו בכתב (בעמ' 40) ציין ב"כ הנאים כי העדים שביקש בזמן דרשו שתובטח להם חסינות מפני הפללה עצמית, אך כיוון שהנich שבקשה צו לא תוכל להתקבל נאלץ לוותר על זימונם.

.79. בעדותו הראשית תיאר הנאשם (ליד שנת 1960) את קורות חייו, החל מילדותו בשכונה קשה ועד לאיורים מושא כתב האישום. לדבריו, לאחר שחרורו מהצבא החל לנוהג במשאית ונכנס ל"עסק חברזל". בשנת 2004 פתח חברה ומגרש ברזל ולטענתו לקח "פרויקטים גדולים" והחל "לעבוד במיליאונים" (בפרוטוקול, עמ' 107 שורה 23). בשנת 2008 החליף הנאשם חברה ו החל לעבוד במסגרת הנאשם, שבה העסקו, לדבריו, שמונה עובדים קבועים (שם, עמ' 108 שורה 2).

.80. הנאשם סיפר כי החל לעבוד עם קבלני משנה: "היתי מכיר אנשים, מכיר קבלנים, מכיר כל

מינוי חברות, הייתה מתקבל מהם פרויקטים, מביא קבלני משנה" (בפרוטוקול, עמ' 108 שורה 16 ואילך). לטענתו היו לו חוזים והסכם עבודה עם אותם קבלני משנה: "תמיד קיבלתني את כל הנירת הדרישה, מה שצעריך, ניהול ספרים, ניכוי מס, הסכמי עבודה... היו פעמים שלחצנו יד, אם כבר הכרתי אותו ועשיתי אותו כמו עבודות אז לא היו עוד הסכמים". את הנירת היה מעביר לדבריו להנהלת החשבונות (שם, עמ' 109 שורה 14 ואילך). הנאשם טען כי התנהל במחומן משום שלא ניתן לשראי לעוסקים בענף הבזול, כאשר עקב החקירה "בכל סגרו לי את האשראי" (שם, שורה 21).

.81 ב"כ הנאים ביקש מהנאם להסביר את התנהלותו החריגת מול גב' סבח, בכך שהוא לוחץ אליו בחזרה את חומרה הנהלת החשבונות (בפרוטוקול, עמ' 109 שורה 30 ואילך). הנאשם השיב כי התנהג כך בשל אירוע שקרה לו בעבר, והואוסיף כי את החומרה היה מחזיק ברכב שלו או ברכב של אשתו, או מעביר הביתה או למיחסן של חבר בשם ויקטור (שם, עמ' 110 שורה 15 ואילך). הנאשם טען שהחוקרים תפסו את חומרה הנהלת החשבונות במספר מקומות. את סיורבו למסור לחוקרים את יתרת החומר או את כתובות המיחסן הסביר הנאים כללה):

אני הייתי בבית סוחר, אז הם באו אליו לשם ודרשו את החומר, אמרתי אני לא אשלח אנשים שיעשו לי טובה, לשלווח לשם אנשים שייחפשו להם בבית, אמרתי להם, אני אשחרר ואביא לכם הכל על מגש של כספ עד لأن שאותם רוצים, הם התעקשו שהם רוצים את החומר עכשו ואני התעקשתי שלא לתת להם את הכתובת (בפרוטוקול, עמ' 110 שורה 23 ואילך).

.82 הנאשם הדגיש כי שתיים מהודעותיו נגבו בעת שהוא בכלל, שם היה נתון בתנאי לחץ קשים בתקופת מבצע "צוק איתן", ועל כן הוא לא זכר את שמות האנשים שלגביהם נחקר (בפרוטוקול, עמ' 111 שורה 6 ואילך). לדבריו, לאחר שהשתחרר "לקחתני את החומר שהייתה אצל ויקטור, ונתתי את זה לראיה החשבון החדש, כי גבאי לא רצה ליעג אotti יותר". עם זאת, בהמשך טען הנאשם כי החוקרים לקחו את כל חומרה הנהלת החשבונות, וכדבריו: "מע"מ לך הכל" (שם, עמ' 113 שורה 21).

.83 ב"כ הנאים ביקש מהנאם להתייחס לחברות מושא האיסום הראשון. בהתייחסו לחברת פרנדיס מסר הנאשם מול בחור בשם נסר, אותו תיאר כ"כל יכול" ושאותו הכיר דרך חבר טוב מזה עשרים שנה בשם "פ[ה]ום נאסר אל דין", שהוא לדבריו קרוב משפחה של אותו נסר (בפרוטוקול, עמ' 111 שורה 29 ואילך). לטענתו הנאשם, הוא עבד עם נסר תילה במסגרת חברת "עודד גروف", במשך שניםיים, ולאחר מכן במסגרת חברת פרנדיס. עם זאת, כך לגרסתו, "עבדנו עוד כמה חודשים ופתחו הוא התאדה" (שם, עמ' 112 שורה 10). יוטעם, כי לשאלת מהיון נסר השיב הנאשם: "הוא כל הזמן טען שהוא מירושלים".

.84 באשר למשעו לאחר שנסר "התאדה" סיפר הנאשם כי הוא עבר לעבוד עם גולן כהן, שלפי טענת ההגנה עבד מול הנאים מטעם חברת דוד יוסף. עם זאת, גם בהקשר לחברת זו חזר נסר לתמונה בהמשך הדברים, כך לדבריו הנאים:

ש. מה קורה להלאה, המשכת לעבוד, לא המשכת לעבוד, עם מי אתה עובד?

ת. הוא הכיר לי בחור בשם גולן, נאסר הכיר לי. נאסר נעלם עם גולן התגלגלי כמה חודשים. גולן משהו, גולן כהן.

- ש. **חברה בשם גולן?**
- ת. **לא, פולי זהב? לא זכר את השמות. אני גרווע בשמות.**
- ש. **אז אתה עובד עמך?**
- ת. **עם גולן כהן ונאסר היה עוזר לו, מביא לו עובדים, יש בעלי מקצוע שלא כל כך קל להשיג אותם (בפרוטוקול, עמ' 113 שורה 6 ואילך).**
- .85. בהמשך קישר הנאשם את נסר גם לחברת פולי זהב, כלהלן:
- ש. **از מה עם פולי זהב, מתי עבדת עם פולי זהב? באיזו מסגרת ומול מי?**
- ת. **פולי זהב, נדמה לי שנאסר עבד כמה חדשים ואז אני סיימתי את הפרויקטאים ולא המשכתי לעבוד. עבדתי עוד קצת בברזל ויצאת.**
- ש. **נאסר היה הבעלים של פולי זהב?**
- ת. **אני לא יודע אם הוא היה הבעלים, אבל הציג מסמכים שהוא יכול לעבוד והיו איזה מסמכים שאני מצאתי, של הבעלים, של פולי זהב, נכון? הבאתי לן מסמכים מהבית וחשבתי שזה ביחיד עם נאסר, העובדים שלו (בפרוטוקול, עמ' 113 שורה 29 ואילך)**
- .86. בחקירה הנגדית תיאר הנאשם את התנהלותו כלפי המונה בAPIView הבא: "אנחנו באים, הם מביאים סchorah כל השבוע ובסוף השבוע מתשכנים" (בפרוטוקול, עמ' 116 שורה 24). ב"כ המשימה ביקש אפוא מה הנאשם להסביר כיצד כל חשבונות פרנדיס, בסכום כולל של למעלה מרבעה מיליון ₪, הוצאו בשני תאריכים בלבד (לפיות ר' בפסקה 13 דלעיל). הנאשם אמרה: "אין לי הסבר לזו אבל מתי שהינו יושבים לעשות חשבון הוא מביא לי את החשבונות, לפעמים היינו נפגשים רק כדי לראות לאיזה שלב הוא הגיע. יכול להיות שלקחתי את הבדים האלה למשהו אחר, אולי לאיזה מתנ"ס, לא יודע" (בפרוטוקול, עמ' 117 שורה 13 ואילך).
- .87. ב"כ המשימה הציג לנายน חשבונית פרנדיס מס' 544, שעלייה נרשם "בעור הובלות" וסך של 87,000 ₪, ושאל אותו כיצד הגיעו סכום האמור. הנאשם השיב: "זו הנסיבות של הובלות שהביאו ברזל, הביאו עצים, הביאו בלוקים, הביאו מיליון אחד דברים" ובהמשך טען כי מדובר בשמונה, עשר או שתים-עשרה הובלות (בפרוטוקול, עמ' 117 שורה 19 ואילך). הנאשם טען כי אינו זכר את החשבונית הספציפית הנ"ל, אך "זכיר שם **הביאו ברזל**" (שם, שורה 26). באשר בדרך שבה חשב הסכום סiffer הנายน: "לקחנו את החשבונית, שמננו אותה בצד ולקחנו דף חלק לבן ומשכינו מאשדוד לרמת גן מאות אלף שקלים ומפה לפה 700 ובסוף ריכזנו את הכל והצאננו חשבונית. הוא לא פירט. הנייר התקפל, הוא קיבל כסף והلن לפח" (שם, עמ' 118 שורה 3 ואילך; עמ' 126 שורה 28 ואילך).
- .88. ב"כ המשימה הטיח ב הנאשם כי בחקירותיו ברשות המיסים, גם כאשר הוציאו לו החשבונות, הוא

לא סיפר על נסרג. הנאשם השיב: "אמרתי לפני שאני לא זוכר, אמרתי שאני גרווע בשמות ואני חשב שאמרתי את זה בכל החקירהות שניתנו גרווע בשמות" (בפרוטוקול, עמ' 119 שורה 21 ואילך; עמ' 122 שורה 3 ואילך). עם זאת, בהמשך טען הנאשם שבשתי החקירהות האחרונות דזוקא כן מסר את שמו של נאסר" (שם, עמ' 120 שורה 3 ואילך). כאשר נשאל הנאשם הicon הסכמי העבודה עם חברת פרנדיס, שטענתה הציג לנאים את חשבונות וקבלות חברת פרנדיס, והראה לו כי אין התאמת בסכומים בין החשבונות לקבלות מחודש אוגוסט. הנאשם אמר: "**בתשולם אונחנו עיגלנו וקיזנו בגל שהוא קיבל מזומנים**". עם זאת לא ידע הנאשם להסביר מדוע אין "עיגול", כנطען, בקבלות מחודש يول (בפרוטוקול, עמ' 124 שורה 16 ואילך).

.89. באשר לגולן הנהם כי היה עמו בקשר במשר חודשים-שלושה, אך נפגש עמו **"עשרות פעמים"** (בפרוטוקול, עמ' 128 שורה 1 ואילך). באשר לשאלת כיצד היה משלם סכומים כה גדולים בזמןן, אמר הנאשם: "**לך זה הרבה טירות. הייתי מוציא את האישה מהבנק עם 500,000,000,600,000, עם מיליון לך**" והואוסיף כי הוא יכול להביא אישורים על כך: "**אני יכול להביא אישור, אם זה המבנק, אם זה מהצד'ינגים**" (שם, שורה 12 ואילך).

.90. ב"כ המאשימה הטיח בגין כי חרף תיאורי אודות קשור אינטנסיבי עם גולן כהן, לרבות בשני הסכומים שערכו לטענותו עמו נציג חברת דוד יוסף, הוא לא ציין את שמו בכל ארבע הבדיקות. הנאשם השיב, כי הוא לא נשאל על שם זה ובהקשר לחברת דוד יוסף נשאל רק על הבעלים (בפרוטוקול, עמ' 130 שורה 23 ואילך). בהמשך שינה הנאשם את טעמו, אמר כי הוא כן אמר לחוקרים את השם "גולן", אך הם לא רשמו זאת תוך ניצול העובדה שהיא ללא משקפים (שם, עמ' 131 שורה 6 ואילך). הנאשם הוסיף וסייע כי מסר פרטיהם אלה לעורך-דיןו, וכאשר הטיח בו ב"כ המאשימה שהחוקרים לא נשאלו על כך בחקירהיהם בבית המשפט השיב הנאשם: "**עורך הדין שלי כן שאל והחוקרים אמרו שם לא זוכרים**" (שם, שורה 15); תשובה מפתיעה למדי נוכח העובדה שהנושא כלל לא עלה במהלך עדויות החוקרים.

.91. נוכח טענות ההגנה שלפניו הנאשם לא עומת עם מסמכים, הטיח ב"כ המאשימה בגין, כדוגמא, שהן בהודעתו ת/2 והן בהודעתו ת/3 הוצגו לו חשבונות חברת פולי זהב. הנאשם השיב: "**אייפה לא הגבתי? כשהייתי בבית סוהר, לא הגבתי כשהייתי בית סוהר**" (בפרוטוקול, עמ' 132 שורה 27). ב"כ המאשימה שאל את הנאשם מדוע הוא לא העלה את טענותיו העובדות בהקשר לנסרג במהלך החקירהו, והלה השיב: "**כי החומר היה אצלך. כשבאתי לעורך דין שלי והוא שאל אותך על חומריהם על דבריהם**" (שם, עמ' 133 שורה 7. ר' גם בעמ' 119 שורה 25, שם הסביר הנאשם (בשאלת רטורית) את היזכרותו בשם של נסרג בקשר לעורך-דין רענן את זיכרונו). בהמשך טען הנאשם כי עורך-דין אף מצא אצל המאשימה "חומרם והסכמי עבודה", לרבות כאלה שנערכו בין נסרג לבין חברות פרנדיס ועוד גروف (שם, עמ' 133 שורה 12 ואילך).

.92. ב"כ המאשימה הציג בפניו הנאשם את חשבונית חברת פולי זהב מס' 86, שעלייה נרשם **"עובדות חשמל"** בעבר סך כולל של **206,500 לך**. ב"כ המאשימה שאל את הנאשם כיצד הגיע לסכום זה, בכמה שעות עבודה דובר והicon בוצעו העבודות. הנאשם השיב: "**אני לא יכול לפרט. לא היו מצורפים הזמןות עבודה? אתה בטוח שלא היי מצורפים הזמןות עבודה?**" (בפרוטוקול, עמ' 133 שורה 23 ואילך). בהמשך הlion הנאשם על כך שהחוקרים לקחו את כל חומר הנהלת החשבונות, וכשהתובע הציג

לפניהם חשבונית נוספת אף טען שהוא מכשיל אותו משום שאינו מראה לו את כל המסמכים (שם, שורה 29 ואילך).

. ז. **דין והכרעה:**

(1) **כללי:**

93. לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהעידו לפני והתרשמתי מהן, וכן עינתי במקרים רבים שהוגשו מטעם הצדדים, קראתי את סיכומי ב"כ הצדדים בכתב ושמעתי את השמותיהם בעל-פה (לרובות השלמה נוספת בכתב מטעם ההגנה), אני קובע כי עובדות כתב האישום הוכחו לפני כבעי, במידה הנדרשת בהליך פלילי.
94. יוטעם, כי לא מדובר בהכרעה המבוססת על ההתרשות מן העדויות גרידא אלא גם על מכלול שלם של ראיות, נסיבות ושיקולי היגיון ושכל ישר, שיפורטו להלן. יחד עם זאת, ברובו ההתרשות לא יכולה לציין את ההתרשות מעודות הנאשם, שלא הייתה חיובית וזאת בלשון המעטה (ר' גם בפסקה 111 שלහן ואילך).
95. יש לפתח ולזכיר, כי בפרשא זו הוצגה מטעם המאשימה מסכת ראייתית איתה במיוחד. הסניגור המלומד ניסה אפוא, בתבונתו, לצמצם את המחלוקת העובדתית ככל האפשר. על רקע זה - כפי שהובחר בהרחבה בסקירה הראייתית שנערכה עד כאן - ההגנה הודהה בכל הרובד העובדתי-חובוני של כתב האישום, תוך צמצום טענותיה לאמירה שככל החשוביות והniceness נעשו כדין, ולמצער לטענה שהמאשימה לא הוכחה כנדרש להיפך.
96. במישור המשפטי מצויים אנו אפוא במצב-דברים של עורך הטוען כי ניכה מס תשומות על סמן חשובניות, מצב דברים בו חלות הוראות סעיף 132 לחוק מע"מ הקובעות כי "**הטוען שישלים מס או שהגשים דו"ח, או שם נוכה על פי חשובנית מס - עליו הראייה.**" הלכה למעשה, הוראות אלה אינן אלא עיגון חוקתי - בהקשר המיסוי - של ההלכה הכללית בדבר נטל הבאת ראיות מופחת, המוטל על המאשימה לגבי עובדות המציאות ב"ידיעה מיוחדת" של הנאשם (ר' ביתר הרחבה ת"פ 12-09-54026).
- מדינת ישראל נ' אדרי ואח' (07.07.16),** בפסקה 142 ואילך להכרעת הדיון; להלן - עניין **אדרי**). אכן, ברוי כי עוסק המქבל לידי חשובנית, שהוא מבקש לנכונות את המע"מ הכלול בה, הוא-הוא בעל עמדת הידע הטובה ביותר (ה"ידיעה המיוחדת") לגבי נסיבות וטעמי קבלתה של החשוביות, כמו גם פרטי זהות של הגורם שהוציא לו את החשוביות.
97. לכן, גם שנטל השכנוע בפליליים לעולם מוטל על כתפי המאשימה, הוראות סעיף 132 לחוק מע"מ מקלות על המאשימה בעניין מידת הראייה שהיא נדרשת להציג בבית המשפט. כמובן, כפי שציינתי גם בעניין **אדרי**, שכן נחקר מעלה גرسה באשר לנסיבות קבלתה של חשוביות, על החוקרים - שתפקידם הוא להגיע לחקר האמת - לחקור ולבדוק את הגרסה בשקייה מקצועית סבירה. עם זאת, כאמור, הוראות סעיף 132 לחוק מע"מ מקלות בעניין מידת הראייה, אותה נדרש המאשימה להביא בסופו של יומם לפני בית המשפט. מכל מקום, כפי שצווין כבר לעיל, עצמת ראיות המאשימה בפסקה זו היא כזו, שההזקקות להוראות סעיף 132 לחוק מע"מ היא למעשה בבחינת מעלה מן הצורך.

(2) החשבוניות מושא האישום הראשון:

98. האישום הראשון עניינו בכך שהנאשמים קיבלו לידיהם חשבוניות של שלוש חברות (פרנדיס, דוד יוסף ופול זהב), בסכום כולל של למעלה מתשעה מיליון ₪, וניכו בדוחות הנאשם את התשומות הגלומות בהן בסך כולל של 1,899,516 ₪. כאמור, ההגנה אינה מתכחשת כיום לקבלת החשבוניות ולרישומן בדוחות הנאשםת. טענות ההגנה הן שהחשבוניות שלמו על-ידי הנאשםת בגין עבודות שבוצעו בעבורה ומילא נוכו כדין, ולכל הפחות שהמואימה לא הוכיחה כנדרש היפן.

(א)

99. למעט עדותו של הנאשם, בהקשר לחשבוניות מושא האישום הראשון אין כל ראייה **מהצד אחד** - לכך שהנאשם אמין שילמה את הסכומים הננקבים בחשבוניות; **מהצד השני** - לכך שהעובדות מושא החשבוניות אכן בוצעו בפועל בעבור הנאשםת.

100. **באשר להיבט התשלומים** - העדר אסמכתאות בנקיאות לביצוע התשלומים עשוי להיות מוסבר בגרסת הנאשם, שלפיה הוא הינהל במזומנים. עם זאת, נכון הסכומים הגבוהים בהם מדובר ומועדיהם - לעיתים תשלומים של יותר ממילון ₪ או שני מיליון ₪ באותו היום (ר', למשל, ארבע חשבוניות חברת דוד יוסף מיום 13.07.31, וכן תשע חשבוניות חברת פרנדיס מיום 11.08.31) - הדעת נותנת כי לכל הפחות תהא אסמכתא עקיפה, כגון אישור על משיכה מחשבון או פריטות שיקים בציגינג'. לא מותר להזכיר, כי הנאשם טען בעדותו שיש ביכולתו למציא אסמכתאות בהקשר זה (ר' בפסקה 89 דלעיל), אך מאומה לא הוגג.

101. כאן יש לעיר, כי ב"כ הנאשם ביקש לראות בשני הסכומים והמסמכים המצורפים להם, שאוותם הגיע (נ/1 ונ/2), משומם תימוכין לטענות הנאשם. להסכימים אלה עוד נתיחס בהמשך, אך יש להדגש כי ללא קשר לשאלת משקלם, מכל מקום לא הוכיח אסמכתאות לחשבוניות הקונקרטיות מושא כתוב האישום, לא בהקשר לחברת דוד יוסף וגם לא בהקשר לשתי החברות הנוספות.

102. **באשר להיבט ביצוע העבודות** - הנאשם לא סיפק נתונים ממשיים ו konkretiyim על מיקום העבודות ומרוחתן, כך שגם היבט זה נותר שלא יכולת בדיקה ומילא לא כל ראייה שאמן בוצעה עבודה כלשהי בעבור התשלומים שנדרשו בחשבוניות. יתר על כן, בהיבט הביצוע לא זו בלבד שכן ראיות התומכות בגרסת הנאשם אלא שההיפך הוא הנכון: במהלך המשפט הובאו ראיות והוכחו נסיבות - כאמור בפרק ג' דלעיל - שכולן מלמדות כי העבודות הנטעןות כלל לא בוצעו, ככלහן:

ראשית, כל הבעלים הרשמיים הרלווננטיים של החברות נחקרו, לרבות זגاري (שלזמן מה נרשם שלא כדין כבעלי של חברת דוד יוסף). ככלם כאחד הוכיחו כל קשר או היכרות עם הנאשם או הנאשםת, ביצוע עבודות כלשהן בעבור הנאשםת או הוצאה חשבוניות בעבורה.

שנית, חברות פרנדיס ופול זהב נפתחו על-ידי מי שנחזרים בבירור כחסרי כל ניסיון, ידע או יכולת לניהול חברות, קל וחומר לניהול ביצוע עבודות בהיקפים של מיליון ₪. כאמור, חברת פרנדיס נפתחה על-שםו של מדמון, בחור צער יחסית ומובלט, לדבוריו פתח את החברה לבקשת יעקב שמואל רק כדי לקבל את מענק השחרור מהצבאה. יעקב שמואל, שאף הוא לדבריו לא עובד מזה זמן ומצוי בשיקום רפואי, טען מצדו כי החברה הייתה אמורה להיות מועברת לנסר אל דין (שאת פרטיו לא מסר), אך העברה לא בוצעה בשל טעות. כך או כך ברור, כי לא מדובר בחברה עם תוכן ממשי.

עמוד 22

באופן דומה לmdi, חברת פולי זהב נפתחה על-שם רוקח, בחור צער וחסר הכשרה, שפועל לדבריו על-פי הנחיות אחרים (כולל עיסאם). מגרסתו של רוקח ברור לחלווטן שלא היה לו מושג ממשי כלשהו אודות החברה, אףלו לא על כך שהעובדת ממנו על שמו של אלחדר. אלחדר, מצדיו, לא רק שהודה כי אין לו כל ידע בענייני חברות, אלא שהסביר כי הסכים לחתום - לדבריו כערב לחברת, לא כבעלם - בעבר 300 לך בלבד. לבסוף, עיסאם אישר שהוא מכיר את חברת פולי זהב אך הבהיר כל קשר אליה, ולא לモותר לציין כי בהקשר לחשבונות של חברה אחרת (שאינה כוללה בכתב האישום) הודה כי מסר חשבונות כדי לקבל סמים.

שלישית, דוד - הבעלים של חברת דוד יוסף - מעבר לכך שציין כי החברה עובדת בצפון ומערבם לא עבדה עם הנאים, העיד אודות העברת החברה שלא כדין על שמו של זגاري ("גניבתה", כהגדרתו), כאשר עדותו זו נתמכה במסמכים ולמעשה גם בגרסתו של זגاري עצמו, שמספר על דרך העברת החברה בנסיבות שהן מפוקפקות על-פניהן. יזכיר, כי זגاري תיאר את עצמו כעובד בית קפה ועובדות ניקיון, וטען שחתם על מסמכים לרכישת החברה שאותם הביא לו פלוני "אבי פואד מחברון", הגם שבגד בבד ציין כי הוזהר שלא לknות את החברה ממשם שבعليה הם נרקומנים (לניתוח גרסתו בהודעתו ובעדותו בבית המשפט ר' בפרק ג' דלעיל).

103. המסקנות החד משמעויות המתחייבות מהראיות הנ"ל הן: **ראשית**, שהחברות פרנדיס ופוליזהן הן חברות ריקות מתוכן, שנפתחו בנסיבות תموחות על-שם מי שככל אינם בעלי הניסיון, הידע והכשרה הנדרשים לניהול חברות. **שנייה**, שהחברת דוד יוסף הועברה לתקופה מסוימת, שלא כדין, על שמו של זגاري, שאף הוא לא היה בעל הכשרה ויכולת לניהולה. מכך מתחייבת כמובן מסקנה נוספת, והוא שבתקופה הרלוונטיות לכתב האישום כל חברות הנ"ל לא ביצעו ואף לא היו מסוגלות לבצע את העבודות הנטענות בחשבונות מושא האישום הראשון.

104. ב"כ הנאים - בניסיונו לצמצם את גדר המחלוקת - הסכים לקבל חלק מהראיות, בעיקר בכל הקשור להעדר היכרות וקשר בין הנائم לבין חברות הרשמייהם, אך בבד ביקש ליטול מהן את עוקצן. לשיטתו, בהיעדר היכרות כאמור אין כדי לשולות את טענת הנائم שלפיה הוא סבר שהאנשים מולם עבד - לגרסהו כiom, נסר אל דין וגולן כהן - היו נציגים מוסמכים של חברות הנ"ל. לפיכך, מבחינותו הסובייקטיבית של הנائم, הוא לא ביצע כל פעולה (ר' למשל בסעיף 94 לסייעי ההגנה בכתב) והלכה למעשה אף היה בעצמו קורבן למשעי מרמה (ר' שם, בסעיפים 47, 139, 152 ו-161).

105. ואולם, אין כל אפשרות לקבל טענות מעניינות אלה. כאמור, הוכח בבית המשפט בדברי שמדובר בחברות ריקות מתוכן (פרנדיס ופוליזהן) או שנגנובו (חברת דוד יוסף), ועל כן שורת ההיגיון מחייבת - נכון הריאות שפורטו עד כאן וגם נכון אלה שעוזר יפורטו להלן - כי החשבונות שהוצאו מטעמן הן חשבונות פיקטיביות, שדבר אין עומד מאחוריהן.

לכן, עתירת ב"כ הנאים לקבע כיmanın דהוא אלמוני ("נסר" או "גולן") אמן ביצע בפועל עבודות במילויו, כביכול בזמן של חברות הנ"ל ותוך הצגת מצגי-שווא ותרמית כלפי הנائم, היא עתירה מרוחיקת לכת, בלתי סבירה ואף נסתרת מכלול הריאות. אכן, בהקשר זה לא לモותר לזכור את ההלכה הידועה, שלפיה: "אל לו, בית המשפט, לחוש לאירוע מאורע רוחק ויוצא דופן העולה, אם אמן התרחש, בקנה אחד עם חפותו של הנائم בעוד שהעדויות שהושמעו במשפט, ושבית המשפט מאמין בהן, מוליכות למסקנה סבירה הרבה יותר והוא שהנאם אינו חי" (ר' ע"פ 112/69 **חליחל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג (1) 733, 741 (1969), ובאסמכתאות הרבות המازכורות הלכה מושರשת זו).

(ב) **פגמים צורניים ונתונים תומאים ובלתי סבירים בחשבוניות:**

606. כפי שראינו בפרק ג' דלעיל, בחשבוניות מושא האישום הראשון נפלו פגמים רבים. **ברובד הצורני**, עסקין בחשבוניות בסכומים גבוהים מאוד - בחשבוניות לא מעות בסכומים של מאות אלפי ₪ - אך למרות זאת ההחלטה המופיע בהן הוא מינימלי-לקוני בלבד (כגון "ביצוע עבודה **חסמל**"), כך שלא ניתן לדעת או להבין מהם פרטיה העבודה שבгинן הוצאו החשבוניות, מהו היקפן בפועל של העבודות או היכן הן בוצעו (במקרה אחד, בו מדובר ב"הובילות", טען הנאשם בעדותו כי "תכן שמדובר בשם זה עד שתים עשרה הובילות - ר' בפסקה 87 דלעיל").

607. בנוסף, חשבוניות חברת פרנדיס חתומות כולם בחתימה סתמית ואחידה - "נסר" - ללא כל תוספת ולא חותמת החברה. בחשבוניות חברת דוד יוסף (ובמידה פחותה בחשבוניות חברת פוליזהב) יש גם טעויות כתיב חמורות, המקשות על הבנת הדבר האמור בהן. כמו כן, ארבע מחשבוניות חברת דוד יוסף - בסכום מצטבר של קרוב למליאון ₪ - נשואות את התאריך 31.09.13, שאינם קיימים בלוח השנה. אף שיבושים צורניים אלה בולטים במיוחד נוכחים סכומיהם הגבוהים של החשבוניות, שהרי הדעת נתנתה בחשבוניות בסכומים כאמור לא ימולאו כל אחר יד, ללא הקפדה מינימלית על פרטיה.

608. **ברובד הנסיבתי**, נתונים שונים המופיעים בחשבוניות נראים כבלתי סבירים ומעוררי תהיות על פניהם, כלהלן:

ראשית, חשבוניות לא מעות נשואות את אותו התאריך, באופן שסכומי הכספי המצטברים ששולמו הנאשمت בזמןן בימי מסויימים מגיע לסכומים גבוהים מאוד, לעיתים מעל למליאון ₪ (בחשבוניות חברת פרנדיס אף מעל לשני מיליון ₪).

שנייה, חלק מהחשבוניות מופיעות עם מספרים עוקבים, דהיינו: באופן המלמד-לכוארה שהנאשمت הייתה בבחינת לקוחות או מזמין יחיד. כך, כל חשבונית חברת דוד יוסף, הנשואות תאריכים שמיומן 30.06.13 ועד יום 30.10.13, הן חשבוניות עוקבות במספריהן, עובדה המלמדת-לכוארה כי בכל התקופה הנ"ל הייתה הנאשמת הלקוח היחיד של חברת דוד יוסף.

שלישית, על חלק ניכר מהחשבוניות, או על הקבלות המצורפות להן, נרשם כי הן שולמו בזמןן (על הרבה מהן נרשם "**שולם מזמן**"). נתון זה אמן עשוי להשתלב עם גרסת הנאשם, שלפיה בשלב מסוים הוא עבר להתנהל בזמןן בשל בעיות אשראי, אךשוב מדובר בנתון בלתי סביר נוכח הסכומים הגבוהים של מיליון ₪ בהם מדובר.

רביעית, ההתקשרות עם כל שלוש החברות מושא האישום הראשון - קיבלני המשנה הנטענים של הנאשمت - הן לתקופות קצרות, של חודשים ספורים, וזאת על אף היקף העבודות הגדול של מיליון ₪ (עם חברת פרנדיס מדובר בחודשים; עם חברת דוד יוסף מדובר בחמשה חודשים; ועם חברת פוליזהב מדובר בשלושה חודשים).

609. אך מובן הוא, כי פגמים צורניים או טעויות בחשבוניות הם בגדר האפשר, ועל כן ברור כי בפגמים או בטעויות שנפלו בחשבוניות אין כשלעצמם כדי ללמד על כך שהحسابונות כוזבות. בנוסף, ניתן גם לקבל את האפשרות לטעות ברישום תאריך שאינו קיים, וכן לקבל שניסיות מתמיינות-לכוארה, כגון חשבוניות ברצף אחד או החלפת קבלני המשנה כל כמה חודשים, עשוות להיות תמיינות לחלוון. ואולם, בפרשנה דנא עסקין בהצברות חריגה של פגמים, טעויות, שיבושים, השמות ונסיבות מתמיינות - הנסיבות התומכת ומסירה כל ספק באשר למסקנה, שכאמור כבר עולה מתוර הראיות הנוגעות לחברות עצמן

(פרנדיס, דוד יוסף ופול זהב), כי אמנים מדובר כאן בחשבונות פיקטיביות. אכן, נכון כל הראיות והנסיבות שתוארו עד כאן, פשוט לא ניתן לקבל כלל - ولو ברמה של ספק סביר - כי פעילות אמתית כלשהי, בהיקף של מיליון ל' כנעני, אמנים עמדת האחורי החשבונית.

(ב) גרסת הנאשם:

110. אל מול כל הראיות שפורטו עד כאן ניצבת גרסת הנאשם. עמדנו בהרחבה על תוכן גרסת הנאשם, הן באربع ההודעות שנגבו ממנה במסגרת החקירה ברשות המיסים (ר' בפסקה 65 דלעיל ואילך), והן בעדותו בבית המשפט (ר' בפסקה 78 דלעיל ואילך). כפי שראינו שם, בהודעותיו מיעט הנאשם לספק אינפורמציה בתשובותיו, לעיתים אף ללא מתן תגובה כלשהי. יש להציג, בהקשר זה, כי הנאשם נחקר באופן מكيف, נשאל אודות כל הענייניםמושא הפרשה DNA וממילא ניתנו לו כל ההזדמנויות לשוטח את גרסתו. בנוסף, החל מהחקירה השנייה הוצגו בפניו הנאים מסמכים חשבונאים, לרבות החשבונות של חברות פרנדיס, דוד יוסף ופול זהב. ואולם, כאמור, הנאשם נמנע מלהסביר על מרבית השאלות, וגם על השאלות שענה השיב באופן כללי ומעורפל, במקרים רבים תוך טענה שנוכח חלוף הזמן הוא אינו יכול לזכור את הפרטים.

111. בהודעותיו ת/2 ות/3, וביתר שאת בעדותו בבית המשפט, טען הנאשם כי בשל העובדה שהיא בכלא בעת גביה ההודעות - עם כל הלzech שנלווה לכך, לטענותו בפרט נוכח מבצע "צוק איתן" - הוא לא היה מסוגל להסביר כהלכה לשאלות שנשאל. הנאשם הוסיף והuid בבית המשפט כי ביום, ולאחר שעבר על חומר החקירה עם בא-כוו, הוא נזכר בנתונים רבים (ר' גם בסעיף 307 לסייעי ההגנה בכתב).שוב, ניתן כמובן לקבל את הטענה שגביה הودעות בכלא אינה נעשית בתנאים אופטימליים, וניתן גם להבין טענה לשכחה או השמטה של פרטים קונקרטיים-ספציפיים כאלה או אחרים, שבהם נזכר הנאשם רק לאחר שעבר עם סניגורו על חומר החקירה במסגרת הכנות למשפט.

112. דא עקאה, שבעדותו בית המשפט התייחס הנאשם, בהקשר לקשרו לחברות מושא כתוב האישום, רק לשתי דמיות מרכזיות:

(א) "**נסר**" - שהוא הציג הנאשם כקרוב משפחה של "חבר מאוד טוב" מזה שנים וויתר בשם "**פחים נסר אל דין**". הנאשם תיאר את נסר כ"כל יכול" ואף קישר אותו לכל שלוש החברות הרלוונטיות (פרנדיס, דוד יוסף ופול זהב), כבעלים או לכל הפחות כמו שהציג את עצמו כבעלי או כמורשה (ר' גם בסעיף 27 להשלמת הסיכומיים מטעם הנאים).

(ב) "**גולן כהן**" - שלטענת הנאשם עבד מולו מטעם חברת דוד יוסף (יחד עם נסר), ושעמו נפגש הנאשם "**עשרות פעמים**".

לא ניתן אפילו לקבל, כלל ועיקר, הסבר של שכחה בעטיהם של לחץ המאסר כהסבר סביר לכיבישת גרסת הנאשם בשני שתי דמיות בלבד, שלפי גרסת הנאשם היו דמיות המפתח בפרשה ושלhn שילמו הנאים (לפי הטענה) מיליון ל' במזומנים. זאת, בפרט כאשר שתיים מתוך הבודעות הנתבע נגבו שלא בתנאי מאסר.

113. יוטעם בהקשר זה, כי הנאשם מעולם לא העלה בחיקורו את שמו של גולן כהן, גם כאשר נשאל ספציפית - בהודעה ת/4, שנגבתה לאחר שחררו מן הכלא - מי היה איש הקשר מטעם חברת דוד יוסף, ואף הוסיף וטען בהקשר זה: "**הוא כמה אנשים, אז כל פעם היה בא מישחו אחר**" (ר' בפסקה 76 דלעיל). באשר לנסר, אליו התייחס הנאשם בהודעותיו רק במקום אחד, כאשר בתשובה לשאלת החוקר

איברגימוב "האם מוכר לך צלח נסר אלדין" השיב הנאשם "מוכר לי השם זהה", ללא הוספת פרט נוסף כלשהו (ר' בפסקה 67 דלעיל) - כל זאת, למורת שיכום טענת הנאשם היה שנסר היה דמות מפתח בפרשה ועובד מולו מטעם שלוש החברות.

114. הנה כי כן, כל סיפורו הנאשם אודות השכח וההיזכרות בשמותיהם ובתפקידיהם של שתי דמויות המפתח הנטענות - נסר וגולן כהן - מעורר כשלעצמם תמייה רבה. עוד יש להזכיר - כפי שראינו לעיל בסקירת עדותו של הנאשם בבית המשפט - שגם עדותו בבית המשפט לא מסר הנאשם, מעבר לשני השמות האמורים, כל פרטיים קונקרטיים-משמעיים על העבודות הרבות שלטענתו הם ביצעו בעבור הנאשם, כזכור בהיקפים נטועים של מילוני ל'. בנסיבות אלה, לא זו בלבד שלא ניתן לקבל את גרסתו של הנאשם, אלא שבתמיהות החריפות שהוא מעוררת יש אף כדי לתמוך ביתר ראיות המאשימה.

(3)

115. האישום השני עניינו בדרישת ניכוי מס תשומות בסך כולל של 3,910,394 ל', לפי הטענה בהיעדר מסמכים. אין מחלוקת אודות ניכוי התשומות, כמו גם על העובדה שהמסמכים הנדרשים (לפי טענת ההגנה חשבונות) לא הוצגו בבית המשפט. טענת ההגנה היא שנייה התשומות נעשו כדין על-יסוד חשבונות, כאשר את האחריות להעדרן - ומילא לאי-הציגן בבית המשפט - מבקשת ההגנה לגאלל לפתחם של חוקרי רשות המיסים.

116. החוקר אטל העיד כי כל חומריו הנהלת החשבונות של הנאשם המצויים בתיק נתפסו על-ידי החוקרים, כאשר הנאשם עצמו לא קיבלו החוקרים מאומה. כפי שהעיד עוד, החומר נתפס היה חלקי בלבד, ואין בו מסמכים התומכים בטענו התשומות הנ"ל. כעולה מהודעות הנאשם, הוא אכן דחה את בקשות החוקר אטל להמצאת המסמכים החסרים בטענות מטענות שונות, החל בטענה כי יערור בירורים כאלה ואחרים לצורך איתור חומריו הנהלת החשבונות והציגם וכלה בטענה שבעת היומו בכלא הוא אינו מוכן למסור את החומרים שברשותו, והוא ימסור אותם לאחר שחרורו. יש להזכיר, בהקשר זה, כי הנאשם חזר על גרסה אחרת לפני פנוי, בה ציין כי אמר לחוקרים שלאחר שיתחרר "אביא לכם הכל על מגש של כספ'" (ר' בפסקה 81 דלעיל). והנה, אף לפי גרסת הנאשם דהיום, לאחר שחרורו הוא לא הביא מאומה לחוקרים אלא העביר את החומר שהוא בידו למיצגנו החדש, סאקללה. חומר זה, נתפס אצל סאקללה, היה כאמור חלקי ביותר.

117. הודיעות הנאשם לא רק מאשיות את גרסת החוקר אTEL אודות התחמקות הנתבע מלהמציא מסמכים, אלא שהן גם מלמדות על דרך התנהלותו החריגת של הנאשם בכל הקשור לניהול חשבונות העסק. הנאשם ציין לא אחת - גם בעדותו בבית המשפט - כי הוא החזיק את חומריו הנהלת החשבונות של הנאשם ברכבו, ברכבה של אשתו או במחסן שאט פרטיו לא מסר; ככל מקרים בלתי-طبيعיים לשימירה על חומרים כאלה, וזאת בלשון המעטה. הנאשם אף אישר את גרסתה של סבח אודות לכך שהיא נהג ליטול בחזרה את חומריו הנהלת החשבונות, ואף בכך תמייה נוספת בגרסת החוקר אTEL אודות החומרים הדלים שנמצאו אצלה.

118. מכאן, שף בגרסת הנאשם יש תמייה ממשית בעדות החוקר אTEL בכל הקשור לתפיסת חומריו הנהלת החשבונות של הנאשם. חיזוק נוסף לעדות זו מצוי בגרסאות המייצגים - סבח, ר'ח גבאי וסאקללה - אודות החומרים שנתפסו ולא נתפסו אצלם, כאשר יש להזכיר כי פרטי החומרים

שנתפסו מצינים בדוחות האב"ת שהוגשו במסגרת תיק המוצגים (ר' במקרים הרלוונטיים ובמיוחד בת/34). יתר על כן, מעדויות המציגים ובמיוחד מעדות רוח"ח גבאי, גם שהלה הتبטה באופן מתון למדי, עולה בבירור תיאור התנהלות חשבונאית לקויה של הנאים, שאף אילצה את רוח"ח גבאי להעיר הערות בעניין).

.119 הנה כי כן, אין יסוד לטענת הנאשם כי חומרិי הנהלת החשבונות של הנאשם, המבוססים את דרישת התשומות מושא האישום השני, הועלו על-ידי החוקרים או אבדו אצלם. לפיכך, ועל רקע כל התשתית הראיתית, שתוארה לעיל, אני קובע כי הוכח - ברמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי - שהתשומות מושא האישום השני נוכו בהיעדר מסמכים.

(4) טענות ההגנה למחדלי חקירה המגבשים לנאים הגנה מן הצדקה:

.120 ב"כ הנאים טען נמצאות למחדלי חקירה רבים, החל בטענות להעדר רישום מסודר של התופסים וחומרិי החקירה, וכלה בחקירה לקויה וחסירה הן של הנאשם (לרבבות בא"י-עימותו עם חומרិי החקירה) והן בכל הקשור לאייתור עדים נדרשים (ר' בעמ' 24 ואילך לסייעי ההגנה בכתב). במיוחד הדגיש ב"כ הנאים, בהקשר זה, את ההסכמים שלפי טענת ההגנה חתום הנאשם מול גולן כהן כנציג חברת דוד יוסוף. לשיטת ההגנה, מדובר ב"ראיה מזכה" של ממש, אשר הוסתרה מההגנה, ודאי בכך על מנת לזכות את הנאשם מהאישום הראשון (ר' בעמ' 12-13 לסייעי).

.121 ואולם, אין בידי לקבל טענות אלה. "אמר מיד, כי אף מטור טיעוני ב"כ הנאים בבית המשפט אין בסיס לטענה כי מדובר בחומרים שהוסתרו-כביבול מההגנה. בזמנו טען ב"כ הנאים - כשביקש לדוחות את מועד חקירתו הנגדית של החוקר אטל - כי קיבל מעורך-הדין הקודם קלסר אחד של חומרិי החקירה, שמקוריאתו הסתבר לו רקיים חומר נוסף. ב"כ הנאים פנה אפוא לב"כ המאשימה, הגיע למשדי וקיבל ממנו - כך לדבריו - 12 קלסרים נוספים של חומרិי החקירה (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 18 ואילך).

.122 פשוטא, כי אין בית משפט זה יכול לבחון ולקבע מסמורות בשאלת מה הועבר או לא הועבר בין עורci הדין השונים, אשר ייצגו את הנאים בבית המשפט. עם זאת, על פני הדברים ברור כי חומרិי החקירה בתיק זה עולים בהיקפה - ובהרבה - על קלסר אחד, שהרי תיק מוצגי המאשימה שהוגשו לבית המשפט אוחז לבדו ארבעה קלסרים. ממילא גם ברור, כי אם היה בידי ב"כ הנאים הנוכחיים קלסר חומרិי החקירה אחד בלבד, הפניה לב"כ המאשימה הייתה במקומה ואף מתחייבת. בנוסף, אין מחלוקת כי חומרិי החקירה הנ"ל הם חומרים שההגנה קיבלה מיד עם פניהה והגעה למשדי המאשימה. בנסיבות אלה, אין מקום לקבל את הטענה בדבר הסתרת חומרិי החקירה או אי-גילויים.

.123 החוקר אטל אישר בעדותו בבית המשפט, בהגינותו, כי לא שם לב למסמכים שבהם מופיע שמו של גולן כהן. יחד עם זאת, כפי שכבר רأינו, הנאשם מעולם לא הזכיר את שמו של גולן כהן במהלך חקירותיו - גם כאשר נחקק ספציפית לגבי איש הקשר שלו עם חברת דוד יוסוף וחיף גרסת הנאשם דהיינו שלפיה גולן כהן היה איש הקשר המذبور, אשר עמו הוא נפגש عشرות פעמים. בנסיבות אלה, עצם טענת הנאשם על מחדל החוקר אטל בכך שלא חיפש את גולן כהן וחקר אותו היא טענה שקשה לקבללה. מכל מקום, בהינתן כל הנסיבות הנ"ל לא מדובר במחדל חקירה מהותי של החוקר אטל ובוודאי לא במחדל העשו לגבש לנאים הגנה מן הצדקה.

124. זאת ועוד: אין כל אפשרות לקבל את הטענה המהוותית העומדת ביסוד טיעון ההגנה הנ"ל, דהיינו: הטענה כי המסמכים הקשורים לגולן כהן מהווים כביכול "ראיה מזכה" בתיק זה. **ראשית**, המסמכים המדוברים אינם נתונים הסבר לחשבונות הקונקרטיות של חברות דוד יוסף מושא האישום הראשון, ובקשר זה יש ממש בטיעוני ב"כ המשימה (ר' בעמ' 14-12 ליטוכמיו בכתב). **שנייה**, וזה הנקודה העיקרית כאן, כל הסיפור אודות גולן כהן הוא סיפור בלתי מתkowski על הדעת, שאין בכוחו לעורר ولو ספק סביר בשאלת אשמתם של הנאשמים. וזכור כאן, כי לגולן כהן אין ולא היה כל קשר לחברת דוד יוסף - לרבות קשר רישומי-כוזב או היכרות עם זגاري - והטענה כי הוא ביצע כביכול עבודות במילויו לשמה של חברת דוד יוסף היא, בניסיבות העניין, מופרכת (ר' גם בפסקה 105 דלעיל).

125. בנוסף, אין לקבל את הטענות אודות חקירה רשלנית ולquia, שכן העדויות והמצגים מלמדים על חקירה שהתנהלה באופן מקצועית וסביר, תוך איסוף כל החומרים עליהם הצלחו החוקרים להגיע. בהעדר גרסה מטעם הנאשם, החוקר אTEL ערך בדיקה במרשמי רשם החברות אודות כל הבעלים הרשומים של החברות מושא האישום הראשון (לרבות זגاري), איתר את הבעלים הרלוונטיים וחקר אותם. כמו כן ביצע החוקר אTEL פעולות חקירה לאיתור עדים נוספים, בהם עיסאם, הגם שלא תמיד בהצלחה (ר' בעדותו וגם במקרים שבת/35). החוקר אTEL גם איתר את כל מייצגי הנאשمت, גבוה מהם הודיעות וتفس מהם חומריו הנהלת חשבונות, שאוטם ציין במסגרת אב"ת שונים. לבסוף, החוקר אTEL חקר את הנאשם באופן מקיף, חרב העדר שיתוף הפעולה מצידו, והטיח בו נתונים ומסמכים רבים, כך שניתנה לנאשם מלאה האפשרות להציגו.

126. אך מובן הוא, כי בבדיקה בדיעד של החקירה בפרק זה - ככל חקירה אחרת - ניתן לטיעון כי פעולות חקירה שנדרשו (לרובות בחקרות עדים) לא בוצעו, או לא בוצעו באופן מלא ועמיניק די, או ששאלות מסוימות שהתקשו לא נשאלו ולא נבחנו, וכך. ואולם, בסיכון של דבר ולאחר בינתן מכלול הראיות שהוצעו בבית המשפט, לא ניתן לומר כי החקירה בפרק זה בוצעה באופן לקיי, בוודאי לא במידה צזו העשויה לגבות לנאים הגנה מן הצד.

ח. סוף דבר:

127. העולה מכל המקובץ הוא שעובדות כתוב האישום הוכחו לפני כדבי, במידה הוודאות הנדרשת במשפט פלילי. המסקנה המשפטית מעובדות אלה היא ברורה ומתחייבת מלאה, שכן עסוקין במקרה בו הנאים קיבלו לידיהם חשבונות פיקטיביות, שדבר לא עמד מאחוריהם, דיווחו עליהם בדוחות שהגישו למנהל מע"מ וניכו את מס התשומות הכלול בהן; ובנוסף ניכו תשומות בהיעדר מסמכים.

128. אשר על כן אני מרשים את שני הנאים בעבירות שבahn הם הושמו בכתב האישום, דהיינו:

ב*באיםם הראשון* -

ニכי מס תשומות מבלתי שיש לגבי מסמן כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק או להסתמך מתשלום המס, בניסיבות מחמירויות - 58 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ.

הכוונה, ניהול או הרשות לאחר להכין או לנוהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק או להסתמך מתשלום מס - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

ב*באיםם השני* -

נכוי מס תשומות בלי שיש לגבי מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום המס - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק.

ניתנה היום, כ"ה تموز תשע"ט, 28 ביולי 2019, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות בכל היצוטים שבהכרעת דין זו **אין** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגרים מרובעים, בתוך יצוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה. תיקונים לכיתיב מלא תקני אינם מסומנים.